

Vi skal finde vejen sammen

Socialpædagerne skal være tættere på medlemmernes hverdag. Derfor skal medlemmerne også være med til at forandre forbundet, siger forbundsformand Benny Andersen

Magtmidler må aldrig erstatte socialpædagogik

SIDE 04

Anders fik tvillinger - og tog et års barsel

SIDE 10

Din løn stiger i oktober

SIDE 31

14/2018 · UGE 43

75. ÅRGANG

ISSN 0105-5399

AnsvarshavendeForbundsformand
Benny Andersen**Redaktion**Søren Lauridsen (chefredaktør)
Tina Løvbohm Petersen, tln@sl.dk
Jens Nielsen, jni@sl.dk
Malene Dreyer, mad@sl.dk
Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk
Maria Rørbæk, mrk@sl.dk**Layout**Andreas Rolsted Christensen
Grafisk Afdeling ApS

Læserindlæg, artikler og anmeldelser er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens eller organisationens mening. Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler fra Socialpædagogen tilbage til 1999 kan findes på socialpaedagogen.sl.dk/fagblad

Adresse

Socialpædagogen
Brølæggerstræde 9
1211 København K
Tlf. 7248 6000. Fax 7248 6001
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13
nyhedsrum@sl.dk
socialpaedagogen.sl.dk

Læserbreve og kronikker

Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises. Kronikker bringes efter en redaktionel vurdering og må højst fylde 8.000 anslag. Læserbreve og kronikker, der bringes i bladet, offentliggøres også på internettet. Indlæg sendes til nyhedsrum@sl.dk

Annoncer

Sendes til annoncer@sl.dk
Se priser, formater, deadlines osv. på socialpaedagogen.sl.dk

Kommende deadlines

Deadline for læserbreve og stillingsannoncer til 15/2018, der udkommer i uge 46, er tirsdag den 30. oktober kl. 12. For tekstsideannoncer er deadline til 15/2018 mandag den 29. oktober.

Redaktionen af 14/2018 er afsluttet den 12.10.2018

Abonnement

Abonnementspris 2018:
840,00 kr. inkl. moms (17 numre)
Løssalg: 50,00 kr. + porto

Oplag

45.049 i perioden
1.7.16-30.6.17

Produktion

KLS Pureprint A/S

Forsidefoto (redigeret)

Søren Kjeldgaard

Medlem af:

KOMMENTAR

Det er udlændingepolitik, som 'smugles' ind i en forsikringsordning. Der hører det slet ikke hjemme, og det rammer de danske borgere, som betaler for at være forsikret mod arbejdsløshed.

Lovforslag om opholdskrav skal tages af bordet

Af Michael Madsen
Forbundskasserer

FOTO: RICKY JOHN MOLLOY

Prøv at forestille dig følgende scenarie: Du har lyst til nye faglige udfordringer. Du finder et spændende arbejde i Brasilien, hvor du kan bruge dine socialpædagogiske kompetencer og få indblik i en helt anden virkelighed, end den du kender. Efter halvandet år rejser du hjem.

Du sagde dit job op, da du forlod Danmark, men du har i flere år været medlem af Socialpædagogens A-kasse. Derfor melder du dig ledig, når du kommer tilbage til Danmark og søger om dagpenge, så du har forsørgelse, mens du finder dit næste job. Men nu får du afslag på dagpenge. For du har ikke opholdt dig i et EU/EØS land i syv ud af de seneste otte år. Og det gør ingen forskel, at du selv har handlet ansvarligt og forsikret dig.

Det er konsekvensen af et nyt regeringsforslag om opholdskrav. Længerevarende ophold i udlandet betyder, at man mister retten til dagpenge. Regeringen hævder, at forslaget skal beskytte mod, at 3. landsborgere udnytter dagpengesystemet. Men der er allerede skrappe krav, som forhindrer det. Det er udlændingepolitik, som 'smugles' ind i en forsikringsordning. Der hører det slet ikke hjemme, og det rammer de danske borgere, som betaler for at være forsikret mod arbejdsløshed.

Bliver det vedtaget, træder det i kraft ved årsskiftet og vil være fuldt indfaset i 2021. Melder man sig ledig efter 1. januar 2019, skal man altså have opholdt sig i et EU/EØS land i fem af de seneste otte år. Med andre ord rammer man de medlemmer, som på tidspunktet for deres udlandsophold ikke har haft anledning til at tage forholdsregler og handle anderledes for at undgå at miste dagpengere retten. Det er ikke bare urimeligt - det er uacceptabelt.

Forslaget bør droppes. Det er en klar forringelse af den danske arbejdsløshedsforsikring. Samtidig er det fuldstændig utidssvarende i en globaliseret verden, hvor det danske arbejdsmarked nyder godt af, at mennesker med mod på eventyr rejser ud og får nye perspektiver på, hvordan vi løser de hjemlige udfordringer. Det bør få politikere med globalt udsyn til at tænke sig om en ekstra gang.

INDHOLD

10

04 SIKREDE INSTITUTIONER

Det er hårdt socialpædagogisk arbejde og ikke magt, der har en effekt på de børn og unge, som er anbragt på landets sikrede institutioner. Sådan siger flere forstandere - og de bakkes op af en forsker, som advarer mod at lade flere magtmidler erstatte pædagogik

10 FÆDREBARSEL

Anders fik tvillinger - og tog et års barsel. Men faktisk ligger mandlige socialpædagoger lige under deres offentligt ansatte kønsfæller, når det handler om at tage barsel

14 KONGRES 2018

Det er kongrestid - og vi varmer op med et interview med forbundsformanden, som med projektet 'Vi er Socialpædagogerne' ønsker at skabe et forbund, der er tættere på medlemmerne. Mød også tre medlemmer, som giver deres konkrete bud på, hvordan Socialpædagogerne bliver en mere vedkommende fagforening - og læs udpluk fra kongresberetningen

30 A-KASSE

Ingen dagpenge efter udlandsophold

31 OK18

Lønstigning i oktober

04

31 UDSATTE

Systempause på vej til udsatte

32 FAGFESTIVAL

Humor, mangfoldighed, faglige indspark og nye jobmuligheder blev sat i spil, da Socialpædagogerne Lillebælt afholdt fagfestival - en ikke helt almindelig dag på kredscontoret

34 BESKÆFTIGELSE

Flere med handicap skal i job

34 POLITIK

S vil give plejefamilier bedre vilkår

35 ARBEJDSSKADER

Derfor sagsøges borgere

36 KREDSGENERALFORSAMLINGER

Fællesskab og faglighed

38 SYNSPUNKT

Vi er noget ved musikken

SIKREDE INSTITUTIONER

Magtmidler må aldrig erstatte socialpædagogik

Vi mangler under ingen omstændigheder de øgede muligheder for brug af magtmidler, som lovforslaget indeholder. Vi når ikke de unge med mere konsekvens og flere magtmidler

Mette Vestergaard, forstander Sølager

Der er stor uenighed blandt forstanderne på de sikrede institutioner, når det gælder regeringens lovforslag til bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Flertallet er dog imod øget brug af magtmidler

Af Malene Skov Jensen, nyhedsrum@sl.dk
Foto: Tao Lytzen

Det er hårdt socialpædagogisk arbejde og ikke magt, der har en effekt på de børn, som er anbragt på landets sikrede institutioner.

Sådan lyder det fra flertallet af forstanderne på de sikrede institutioner, som tager stærkt afstand fra regeringens lovforslag om at give institutionerne øgede magtbeføjelser.

Det gælder fx obligatorisk videoovervågning af alle indendørs fællesarealer døgnet rundt, døralarmer på børnenes værelser og udvidet adgang til kropsvisitation.

– Vi mangler under ingen omstændigheder de øgede muligheder for brug af magtmidler, som lovforslaget indeholder. Vi når ikke de unge med mere konsekvens og flere magtmidler. Vi skal nå dem med hårdt socialpædagogisk arbejde, og det synes jeg faktisk, at vi lykkes rigtig godt med i Danmark, hvor ungdomskriminaliteten er dalende og har været det gennem mange år, siger Mette Vestergaard, forstander på den sikrede institution Sølager, der hører under Region Hovedstaden.

Lovforslaget er især rettet mod den lille gruppe af unge, som politikerne kalder 'den hårde kerne', der står for en stor andel af den samlede ungdomskriminalitet.

– Men der vil altid være en restgruppe af unge, som går tilbage til deres kriminelle netværk. Og det vil lovforslaget ikke komme til at ændre på, siger Mette Vestergaard.

Et markant skifte

Forstanderne er især bekymrede over den drejning væk fra den socialpædagogiske tænkning, som forslaget er udtryk for.

– Der er tale om et markant skifte i forhold til, hvordan vi hidtil har betragtet de unge, der er anbragt på sikrede institutioner. Vores indsats har altid handlet om, at vi gennem en socialpædagogisk indsats får de unge tilbage i samfundet med øgede kompetencer. Nu sker der et skifte over imod øget magt, og det vil gøre det væsentligt sværere for os at få skabt en god kontakt til de unge, siger Peter Jørgensen, forstander på Stevnstortet i Region Sjælland.

Tina Maria Larsen, forstander på Kompasset i Region Nordjylland, er enig:

– Magtmidler må ikke erstatte socialpædagogik, for der er jo en grund til, at det er socialpædagogiske døgninstitutioner og ikke fængsler, som vi anbringer børn og unge på. Vi skal signalere til de unge, at vi tror på, at de kan leve et andet liv. Vi skal vise dem, at vi interesserer os for dem og vil hjælpe dem, og det gør vi altså ikke ved at bruge flere magtmidler, siger hun.

Kan bedre passe på de unge

Mens fem af forstanderne på de sikrede institutioner tager skarpt afstand fra de øgede magtbeføjelser i lovforslaget, hilser bl.a. Lars Emil Andersen, der er daglig leder for både Koglen og Grenen i Region Midtjylland, lovforslaget velkomment:

– Lovforslaget giver os nogle bedre muligheder for at passe på de unge, når de er anbragt i

Syv forstandere

Syv ledere står i spidsen for Danmarks otte sikrede døgninstitutioner for børn og unge. Socialpædagogen har talt med alle syv. Fem af dem tager afstand fra lovforslaget om at give de sikrede institutioner øgede magtbeføjelser, mens to hilser det velkomment.

et miljø, hvor der er mange risikofaktorer for, at noget kan gå galt, siger han.

På Koglen og Grenen brugte han i 15 år døralarmer på de unges værelser. Men da han blev bevidst om, at det ikke var lovligt, gik han i dialog med Socialtilsyn Midt og lavede en handleplan, som betød, at brugen af døralarmer stoppede i foråret 2017.

– Vi havde brugt det i bestemte risikosituationer, hvor det var med til at beskytte børnene mod overgreb, vold, stoffer og andre former for adfærd, og jeg mener ikke, at vi på nogen måde kan klandres for at være mindre socialpædagogiske af den grund. Alle vores tilsynsrapporter viser, at de unge trives og er trygge under anbringelsen hos os, siger Lars Emil Andersen.

Også Hamid Vazin, der er forstander på Sønderbro i Københavns Kommune, er positiv over for lovforslaget:

– Vi får nogle flere muligheder for at opretholde en bedre sikkerhed og tryghed på institutionen. Vi har en del unge, som vil profitere af de her muligheder, og de andre vil jo ikke lide overlast, siger han.

Hamid Vazin mener ikke, at de mere hårde greb vil ødelægge det socialpædagogiske arbejde.

– Motivationsarbejde vil stadig være det primære. Men hvis motivationsarbejdet ikke har en effekt, får vi nu nogle flere muligheder og kan fx trække de unge i lomme penge, hvis de ikke står op om morgenen, siger han.

Forsker advarer mod mere magt

Regeringens lovforslag om flere magtbeføjelser til de sikrede institutioner, kan i værste fald ende med mere ungdomskriminalitet, siger forsker

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

– Den hårde måde at behandle hinanden på, hvor man siger: 'Hvis du ikke gør, som jeg siger, så straffer jeg dig,' er bare en gentagelse af det, de unge kender udenfor tremmerne. Det er også den måde, de fx behandler hinanden på i bandegrupperingerne. Men det, de unge har brug for, er pædagoger, der går tæt på dem, danner relationer til dem og viser dem en ny vej at gå. Pædagoger, der går foran med lykten. Og hvis det skal lykkes, er tålmodighed en dyd, og tillid mellem de unge og medarbejderne er afgørende vigtigt.

Sådan lyder det fra lektor Martin Hoffmann, der har skrevet ph.d. om pædagogik bag tremmer. Han er bekymret over regeringens lovforslag om øget magt på sikrede institutioner.

– Allerede i dag er der mange sanktionsmuligheder på de sikrede institutioner, hvor de unge fx bliver låst inde på deres værelser om aftenen, og flere magtbeføjelser kan komme til at spænde ben for det vigtige relationsarbejde. Mere magt kan øge skellet mellem de unge og pædagogerne, så pædagogerne i højere grad opfattes som fængselsbetjente. Men det er ikke det, der skal til, hvis målet er at hjælpe de unge til at forandre deres liv og undgå kriminalitet. Det, der skal til, er det helt modsatte, nemlig at der gøres mere for at opbygge tillid og gode relationer, siger han.

Læs mere om Martin Hoffmanns afhandling på kortlink.dk/v8qt

SIKREDE INSTITUTIONER

Vi lykkes på grund af socialpædagogikken

Hvis vi indretter vores fysiske rammer og vores måde at agere på, som om vi er et fængsel, så skaber vi jo et fængsel og definerer dermed også de unge som kriminelle i stedet for som de sårbare og udsatte børn, de er

Tina Maria Larsen, forstander Kompasset

Den socialpædagogiske faglighed har altid været i centrum for arbejdet på den sikrede døgninstitution Kompasset i Nordjylland. Men med regeringens nye reform mod ungdomskriminalitet får socialpædagogikken vanskelige kår

Af Malene Skov Jensen, nyhedsrum@sl.dk
Foto: Tao Lytzen

Man skal igennem aflåste sluser og et robust hegn, inden man når ind på den sikrede døgninstitution for børn og unge i udkanten af Brønderslev. Institutionen blev indviet i 2012 i nyopførte lave bygninger med store vinduespartier - omgivet af fyrretræer, græs, boldbaner og bålplads.

– Vi går mange ture med de unge langs inder-siden af hegnet, som er en halv kilometer hele vejen rundt. Gyngerne derovre har de unge selv foreslået, at de skulle lave på træværkstedet, og de er meget populære. Det understreger jo, at det er børn, der bor her, siger socialpædagog Line Wesselhøft og peger over mod to gynger.

Kompassets primære målgruppe er kriminelle 15-17-årige, der anbringes i varetægtsurrogat

eller som led i en ungdomssanktion. Den sekundære målgruppe er børn og unge på 12-17 år, som kommunerne kan anbringe på den sikrede institution af sociale årsager. Enten fordi den unge er til fare for sig selv eller andre - eller med henblik på udredning eventuelt kombineret med et behandlingsforløb.

Men selvom der er låse på alle døre og gitter for samtlige terrasser, og selvom ingen kan færdes uden for husene uden følgeskab af en af de ansatte, så er Kompasset ikke et fængsel. Det er et socialt tilbud drevet efter serviceloven. Derfor er det den socialpædagogiske behandling og undervisning, der er indholdet bag hegnet, og ikke straf. Og sådan skal det ifølge de ansatte helst blive ved med at være.

Bekymrede over reform

Kompasset har altid holdt den socialpædagogiske fane højt. Døgnafdelingen er normeret til 18 ansatte, og de 14 af dem er socialpædagoger.

– Den socialpædagogiske indsats er også en stor del af grunden til, at vi lykkes så godt. De unge får reel omsorg, opmærksomhed, lydhørhed, ordentlighed og professionalisme. Det gør, at de hurtigt opdager, at her er nogle voksne, som gerne vil dem - også når tingene bliver lidt svære. Det gør en kæmpe forskel, siger Kompassets forstander Tina Maria Larsen.

Derfor er hun og medarbejderne på Kompasset meget bekymrede over regeringens reform mod ungdomskriminalitet, der giver socialpædagoger på sikrede institutioner mulighed for øget brug af magtanvendelser, herunder obligatorisk videoovervågning af alle indendørs fællesarealer, døralarmer på de unges værelser og udvidet adgang til kropsvisitation.

– Hvis vi indretter vores fysiske rammer og vores måde at agere på, som om vi er et fængsel, så skaber vi jo et fængsel og definerer dermed også de unge som kriminelle i stedet for som de sårbare og udsatte børn, de er. Vi ved, at det er den socialpædagogiske indsats, der virker. Og skal vi fortsat lykkes, er det altafgørende, at de unge opfatter os som socialpædagoger og ikke som vagter eller politimænd, siger Tina Maria Larsen.

Bliver hos den unge

Der bor i alt otte unge på Kompasset fordelt på to huse. Husene fungerer som to adskilte verdener, der aldrig kommer i kontakt med hinanden. De unge bliver fulgt til skolestuerne og værkstederne og tilbage til husene på forskellige tidspunkter. Dørene til de unges værelser lukkes og låses hver aften klokken 22.30 og åbnes igen næste morgen ved 8-tiden, når morgenmaden er klar.

I Hus B er fællesrummet indrettet med bordtennis, bordfodbold og PlayStation, en udendørs

rygegård, køkken og terrasse med hegn omkring. En dreng har udsmykket døren ind til sit værelse med tegninger af My Little Pony.

– I begyndelsen, når de unge kommer her, kan de godt have sådan en hardcore gangster-attitude, men de rykker sig ligeså stille, kommer i kontakt med barnet i sig selv og finder måske ud af, at det er okay at male hjerter eller ponyer i det kreative værksted, siger Tina Maria Larsen.

Udover bo-husene har Kompasset flere værksteder, motionsrum, sportshal og besøgsrum. Og så er der sikringsrummet – et tomt rum med en tyk madras på gulvet, hvor de unge kan blive isoleret i maksimalt to timer, imens de hele tiden bliver videoovervåget. Rummet bliver dog sjældent brugt på Kompasset. Ifølge Danske Regioners årlige statistik for de sikrede døgninstitutioner brugte Kompasset slet ikke sikringsrummet i 2016, og i 2017 blev det brugt fire gange.

– Oftest er det nok at følge den unge ind på sit værelse, hvis han er til fare for sig selv eller andre. Vi bliver hos den unge, for de har jo været udadreagerende, fordi de har rigtig svært ved noget, og så har de brug for at have en voksen i nærheden. Når de sikrede institutioner får døralarmer på de unges værelser, er jeg bange for, at alarmerne kan begynde at erstatte den menneskelige kontakt i de situationer, hvor de unge har allermost brug for, at vi ser bag deres adfærd og viser, at vi kan rumme

FAGLIGHED

Det er med vores socialpædagogiske faglighed, vi skaber resultater, lyder det samstemmende fra de tre kolleger på Kompasset, Line Wesselhøft (tv), Kirsten Lind Hansen (i midten) og Tina Maria Larsen (th).

GÅTURE

Der bliver gået mange ture med de unge på Kompasset langs indersiden af hegnet, som er en halv kilometer hele vejen rundt.

Det bliver svært at møde de unge med tillid, hvis rammerne er bygget op omkring magt, overvågning og mistillid

Kirsten Lind Hansen, socialpædagog og afdelingsleder Kompasset

dem og være med til at nedregulere deres følelser, siger Line Wesselhøft.

Vi er som en skadestue

De unge, der kommer på Kompasset, har vidt forskellige problematikker med i bagagen, og derfor får de alle en håndholdt socialpædagogisk indsats. I gennemsnit er de unge 2-3 måneder på Kompasset, som sammenligner sig selv med en skadestue.

– Når de unge kommer, står de i en akut situation i deres liv, hvor de fx er til fare for sig selv og andre, og vores opgave er at stoppe skaden. Vi udreder, hvad der er på spil for den unge, hvad det er for nogle problematikker, de har med sig, og hvad for et behandlingsbehov, de har brug for, siger Tina Maria Larsen.

Arbejdet går, hvis det er muligt, allerede i gang, inden den unge bliver indskrevet på institutionen. Her indsamler medarbejderne så meget viden om den unge som muligt, og når den unge kommer, bygger de selv ovenpå med socialpædagogiske og psykologiske udredninger. Medarbejderne observerer de unge, iværksætter tiltag og undersøger, hvad der virker i forhold til den unge og får det dokumenteret og givet videre til handlekommunen.

– Som på en skadestue lokaliserer vi skaden, iværksætter den første behandling og medvirker til, at de unge bliver sendt i behandling det rigtige sted, hvilket som regel er åbne opholdssteder eller døgninstitutioner. Det er vidt forskellige ting, der skal i spil overfor de unge, for det eneste de har til fælles er, at de har haft en uhensigtsmæssig

adfærd, som dækker over forskellige problematikker og diagnoser, siger Tina Maria Larsen.

Tryk avler modtryk

Kompasset har generelt meget skadede børn som målgruppe, der har været udsat for svigt og overgreb gennem deres opvækst. Ofte har de ikke evnen til at vurdere konsekvenserne af deres egne handlinger, og derfor vil konsekvenser og straf heller ikke bringe de unge væk fra kriminalitet, tvært i mod mener medarbejderne.

– Tryk avler modtryk, og vi har ikke brug for flere magtmidler, for det risikerer bare at ødelægge socialpædagogikken. Det bliver svært at møde de unge med tillid, hvis rammerne er bygget op omkring magt, overvågning og mistillid, siger Kirsten Lind Hansen, socialpædagog og afdelingsleder på Kompasset.

Fordi de unge er på Kompasset i så kort tid, har socialpædagogerne fokus på at skabe en god kontakt til den unge.

– Man skal have en høj socialpædagogisk faglighed og evnen til at stå fast, og så skal man kunne trives med en høj grad af omskiftelighed. Det kan også være svært at være låst inde som medarbejder, og man kan ikke tage på ture uden for huset. Det er en anderledes måde at arbejde på, hvor man skal have tingene til at ske inden for hegnet, siger Tina Marie Larsen.

Når langt på kort tid

Men selvom medarbejderne har kort tid sammen med de unge, oplever de, at de kan nå forbavsende meget, fordi der netop er tale om en sikret ramme.

– Her er alle de uhensigtsmæssige ting skrælet væk. Vennerne, familien, stofferne, mobiltelefonen, internettet og alle andre ting, der kan forstyrre en rigtig god udvikling. Derfor kan vi nå langt på kort tid. Da jeg arbejdede på et åbent opholdssted, følte jeg mig tit handlingslammet, fordi de unge bare skred, og jeg kunne ikke gøre alle de gode ting, som jeg gerne ville. Sådan har jeg det ikke her, for her vælger de unge os til, og de vælger at være i fællesskabet med de andre, siger Kirsten Lind Hansen.

En sikret institution, og det at frihedsberøve børn, skal være absolut sidste udvej, slår de tre kolleger fast. Men samtidig kan de sikre rammer også være enormt frisættende og givende i forhold til at komme videre på en god måde.

– Når vi skal udrede de unge, ser vi dem jo i alle situationer – både når de er allermest vrede, kede af det og glade. Vi ser dem hele vejen rundt, for de kan ikke gå andre steder hen. Derfor kan vi pludselig få øje på nogle mønstre, som man ikke har kunnet få øje på før. Og når de unge ikke kan stikke af, bliver de tvunget til at opleve, at de voksne faktisk godt kan være sammen med dem, også når de har en uhensigtsmæssig adfærd. Vi bliver ved med at sidde der, selvom de har været i affekt for fem minutter siden, siger Tina Maria Larsen.

Og det er rart for de unge at mærke, at der altid er en voksen i nærheden, tilføjer Line Wesselhøft.

– De har brug for os herinde. De er måske for første gang i mange år stoffrie og kan mærke sig selv, og det kan godt være skræmmende. Men som voksne skal vi kunne blive i den unges frustrationer og ligeså stille få den unge viklet ud af dem, uden at de føler sig kørt over, eller at vi pådutter dem, hvad de skal gøre.

Mikropædagogiske tiltag

Det er svært for medarbejderne at sige noget generelt om, hvad deres socialpædagogiske tilgang er. Det afhænger af den enkelte unge, og hvilke problematikker, diagnoser og traumer, de har med sig.

I hverdagen guider socialpædagogerne de unge igennem hele dagen og alle de bittesmå daglige ting.

– Vi taler meget om mikropædagogik, som kan handle om, hvordan vi sender et bestemt blik til den unge, hvornår vi lige lægger en hånd på deres skulder, eller hvornår vi måske slet ikke taler, men bare siger en lyd. Det er os, der skal fornemme, om den unge har brug for, at vi sidder på sengekanten, når vi vækker dem, eller om vi bare skal stå i døren og sige hej, siger Line Wesselhøft.

Medarbejderne oplever, at jo flere gange de rammer rigtigt med mikropædagogikken, og de unge mærker, at det var lige det, der var brug for, jo mere ro bliver der også i nervesystemet, så den enkelte unge faktisk kan komme videre.

– Det er med til at flytte noget og kan sætte gang i en positiv udvikling hos de unge, fordi de oplever, at de bliver set, siger Line Wesselhøft.

Fejrer succeserne

Kompasset har også flere undervisningslokaler, hvor de unge går i skole. Væggen i et af dem er hvid og bar, for billederne er røget i svinget. Midt på gulvet står tre enmandsborde.

– De unge har mange nederlag med i bagagen fx fra skolen. Men nogle af dem finder herinde ro til at tage eksamen i enkelte af folkeskolens afgangsfag. Først siger de, at alt over 02 fandeme er spildte kræfter, men hvis de får fire, er de jo alligevel helt vilde, fortæller Tina Maria Larsen.

Den slags bliver fejret med en lille ceremoni, hvor den unge får overrakt sit eksamensbevis. Der er flag, børnechampagne og chokolade, og forstanderen møder op i festtøj og høje hæle og holder tale.

– Hele livet er de måske blevet mødt med, at ingen troede på dem. Men vi kan lave så skærmet et tilbud, at de unge faktisk kan komme i skole og få succes med det. De kan også få succes med at indgå i sociale sammenhænge, fordi der er voksne omkring til at regulere, støtte, vejlede og guide. Det giver den unge en masse positive oplevelser, som bygger dem op og skaber selvtillid, siger Kirsten Lind Hansen.

Generelt oplever hun og hendes kolleger, at de unge får et nyt og mere positivt syn på sig selv, mens de er på Kompasset. De får også nogle gode erfaringer med at tage imod hjælp og støtte fra voksne – erfaringer som de kan tage med videre i livet.

SIKKERHED

Overalt på Kompasset møder man aflåste sluser og robuste hegn og gitre, ligesom ingen af de unge kan færdes uden for husene uden følgeskab af de ansatte.

FÆDREBARSEL

Anders fik tvillinger - og tog et års barsel

Det er hårdt arbejde, men du får en kæmpe belønning. Og det styrker hele familien, når man som far er med fra start. Sådan lyder det fra socialpædagog Anders Larsen, som har prøvet flere udgaver af fædrebarsel - senest med tvillinger

Af Charlotte Holst, nyhedsrum@sl.dk
Foto: Søren Kjeldgaard

Anders Larsen er ikke som fædre er flest. Han har været en lige så stor del af nattero-deri, kolikanfald og baby-hygge som sin kone Wicki. Først for nylig - efter et år på barsel - brød han ud af familieboblen og genoptog sit arbejde som socialpædagog på Mændenes Hjem i København.

– Jeg havde første arbejdsdag i går og var ret spændt, for jeg har været væk så længe. Jeg ringede hjem mindst tre gange for at høre, om det hele mon var ved at bryde sammen, siger han og kigger på Wicki.

Parret har i alt fire børn. Da de skulle have nummer to - datteren Astoria - valgte Wicki at blive hjemmegående. Anders Larsen havde sagt ja til et krævende job, hvor han skulle være med til at starte stofindtagelsesrummet 'Skyen' på Vesterbro.

Men drømmejobbet havde konsekvenser. For det betød helt kort barsel, og Anders blev en nærmest fremmed figur for Astoria. Noget der stadig forfølger ham.

– Jeg er gået glip af rigtig meget med Astoria, og det er mærkbart også i dag. Det er stadig mor, der er nummer ét. Jeg investerede aldrig en ordentlig barselsperiode i hende, og det fortryder jeg. For det har konsekvenser for, hvordan båndet bliver.

Ikke en rar periode

Efter at have prøvet både et flere måneder langt barselsforløb med det ældste barn, sønnen William - og den helt korte udgave med Astoria, var den vordende far ikke i tvivl om, hvad han ville, da parret skulle have tvillingepiger. En for tidlig fødsel, akut kejsersnit og efterfølgende komplikationer med både mor og babyer gjorde det ikke mindre vigtigt, at han prioriterede familien.

– Det har været virkelig presset. Først den for tidlige fødsel og alt det, der fulgte med og så et forløb med kolik. Alt bliver sat på spidsen. Jeg tør ikke tænke på, hvordan det var gået, hvis jeg ikke havde været her, siger han.

For tidlig fødsel blev kategoriseret som kritisk sygdom. Derfor fik Anders Larsen sin løn dækket, mens pigerne var behandlingskrævende, uden at skulle gøre indhug i sin barsel. Omstændighederne var altså med til at forlænge barslen. Men han ville have valgt det alligevel – turbulent forløb eller ej.

– Jeg har opdaget, hvad det betyder. Jeg kunne virkelig mærke, der manglede et bånd mellem min datter og jeg, mens Wicki var indlagt. Astoria har altid primært haft sin mor, men mor lå pludselig på hospitalet, og jeg var ikke god nok som erstatning. Det var ikke en rar periode, og det er fordi, jeg ikke har haft fingrene med i det fra starten med hende, siger Anders Larsen og peger på, at sønnen William er knyttet til ham på en helt anden måde.

– Ham var jeg hjemme med i flere måneder, og han vælger ligeså tit mig som sin mor.

Har investeret i familien

Anders Larsen erkender, at økonomien kan gøre det svært for fædre at tage lang barsel. Men han mener, det ofte handler om prioritering. Han og Wicki har selv skruet helt ned for forbruget. De bor med Wickis far på et landsted i Svestrup uden for Ølstykke, køber næsten kun genbrugstøj og tager på ferier i et shelter i skoven eller i et lånt sommerhus.

– Flere af vores venner har to biler, huslån og så videre. Jeg er 41 år og ejer intet. Nogle gange kan det da godt være skræmmende ikke at have det der net under sig, siger han.

Men for ham handler det om at prioritere i familien, og det er det, han har gjort ved at gå hjemme i et år.

– Du kan sige, at du tager penge fra din løn-konto og investerer i din familie. Hos os har det været absolut nødvendigt for at sammentømre familien. Men det er også afgørende, hvis man på sigt vil have et stærkt bånd til sit barn, siger Anders Larsen.

Han opfordrer andre til at overveje, om de kan indrette sig anderledes. Fordi det at gå hjemme på barsel giver både en uvurderlig tilknytning til barnet og en vigtig indsigt.

– Du får forståelse for, hvor enormt et arbejde det er at tage sig af små børn. Jeg har den dybeste respekt for det. Det er hårdt arbejde, men du får en kæmpe belønning. Du er med til at lægge grundstenene i dit barns liv, og den mulighed kommer ikke igen. Jeg tror, at vil man bygge en god familie, så er det vigtigt at gøre det i fællesskab.

Økonomien hos familien

- Som hjemmegående får Wicki kommunalt tilskud for at passe barn i eget hjem. Det kan hun få i to år – et år med hver tvilling.
- Anders Larsen fik løn lige efter fødslen til 'pasning af alvorligt syge børn' og kunne udskyde sine 14 dages barsel. Han har taget de syv ugers øremærket barsel - og de seks uger, der er til deling, er gået til ham.
- Desuden har han brugt restferie, arbejdet nogle få uger, taget barsel på dagpenge - og ferie.

FLEKSIBILITET

Anders Larsen har gået hjemme i et år med tvillingepigerne Emmily og Everlyn. Han ville til enhver tid vælge så lang en barselsperiode som muligt og mener, at reglerne bør være så fleksible, at enhver familie selv kan bestemme, hvordan de vil indrette sig.

FÆDREBARSEL

34 dages barsel til socialpædagog-fædre

Man kan jo godt øremærke barsel i overenskomsterne og sige: Det her er fars. Så skal han ikke forhandle derhjemme

Anette Borchorst, professor Aalborg Universitet

Når du bliver far (eller medmor)

- Har du ret til to ugers sammenhængende fædreorlov med løn.
- De to uger skal holdes inden for de første 14 uger (mange tager dem lige efter fødslen), og du skal give din leder besked med 4 ugers varsel.
- Du har, ligesom barnets mor, ret til 32 ugers forældreorlov. Du får løn i 7 af disse uger. I alt har du altså 9 ugers fædreorlov med løn.
- Desuden er der 6 ugers lønnet forældreorlov, som dig og barnets mor kan fordele.

Reglerne gælder for offentligt ansatte socialpædagoger

Mandlige socialpædagoger ligger lige under deres offentligt ansatte kønsfæller, når det handler om at tage barsel. Professor er overrasket over, at de ikke tager mere. Økonomi og kultur er stopklodser, lyder det

Af Charlotte Holst, nyhedsrum@sl.dk
Foto: Søren Kjeldgaard

Mandlige socialpædagoger klatrer ikke til tops i disciplinen barsel. En særkørsel, Kommunernes og Regionernes Løndatakontor har lavet for fagbladet Socialpædagogen, viser, at gruppen i gennemsnit tog 34 dages barsel sidste år. Det er en anelse under offentligt ansatte mænd generelt, der sniger sig op på 35 dage.

Professor på Aalborg Universitet, Anette Borchorst, der har forsket i køn og barsel, er lidt overrasket.

– Jeg synes ikke, det er særlig meget, socialpædagogerne tager i forhold til, hvad de kunne tage med løn. Jeg ville have forventet, at de tog mere, siger hun og peger på, at offentligt ansatte mænd generelt tager mere end privatansatte.

Verne Pedersen, næstformand i Socialpædagogerne, hæfter sig ved, at de mandlige medlemmer generelt er godt med og også tager flere dage end for bare et par år siden, hvor tallet lå på 32.

– Det ser ud til at være i rimelig god gænge, og jeg vil egentlig tro, der er ret stor accept af, at fædre tager barsel på socialpædagogiske arbejdspladser. Måske bakkes der ligefrem op og opfordres til det, siger hun.

Grundsten til ligestilling

Stopklodser for at mænd tager barsel er økonomi og en kultur, hvor det ofte er mor, der tager hovedparten af orloven. Det handler både om mors præferencer og arbejdsgiverens forventninger. Men det er noget, der kan løses op for med øremærkning, siger Anette Borchorst.

– Man kan jo godt øremærke barsel i overenskomsterne og sige: Det her er fars. Så skal han ikke forhandle derhjemme. I Danmark ligger det ofte som en selvfølgelighed, at det er mor, der tager den orlov, der er til deling, siger hun.

Også Verne Pedersen fremhæver øremærket barsel til fædre og medmødre som en oplagt mulighed.

– Set i et ligestillingsperspektiv er det fortsat kvinden, der holder den største del af forældreorloven, og det fastholder kvinden som den primære omsorgsperson i hjemmet. Her er øget fædreorlov en grundsten til at skabe ligestilling i hjemmet, men også på arbejdsmarkedet, siger hun.

Anette Borchorst peger på, at den arbejdsstilling, man etablerer, når barnet er helt lille, har det med ikke at ændre sig.

– Det er jo fuldt forståeligt, at mor gerne vil være hjemme. Men det viser sig altså på lang sigt at blive et fasttømret mønster i familien, siger hun.

EU vil øremærke til mænd

- EU-landene har besluttet at øremærke to måneders barsel til mænd
- Det er en del af den orlov, som forældrene i dag selv kan fordele, man fremover vil reservere særligt til faren
- Direktivet skal også vedtages i Europaparlamentet, hvor der eventuelt skal findes et kompromis. Det forventes dog ikke, at Parlamentet ønsker en version med kortere øremærkning

Kilde: Kvinno

DAGE PR. PERSON

År	Mandlige socialpædagoger	Alle offentligt ansatte mænd
2009	33	34
2010	34	35
2011	33	35
2012	34	38
2013	32	35
2014	34	34
2015	32	34
2016	33	34
2017	34	35

Diagrammet viser det gennemsnitlige antal af dage på barsel, som hhv. mandlige socialpædagoger og alle mænd ansat i kommuner og regioner holder. Mandlige socialpædagoger er defineret som basisstillinger, dvs. fastansatte på ordinære vilkår.

Kilde: Kommunernes og Regionernes Løndatakontor

KONGRES 2018

Vi skal finde vejen sammen

Skal vi som forbund være mere end et sted, man kan få hjælp og vejledning, skal vi være langt tættere på medlemmernes hverdag. Den forandringsproces tager vi hul på nu - i samarbejde med medlemmerne, siger Socialpædagogernes formand op til kongressen

Af Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk

Foto: Søren Kjeldgaard, Michael Bo Rasmussen og Ricky Molloy

Vi skal ikke bare være en fagforening, der træder til, når der er problemer - vi skal i den grad være der for alle de socialpædagoger, der så at sige har et helt almindeligt arbejdsliv og hverdag

Han gnider sig lidt i det lange grå skæg, Jack, mens han forsøger at forklare, hvorfor man nogle gange fortaber sig i de fem pct. - og glemmer de 95.

- Når vi har fem pct. af medarbejderne, som er syge, så kaster vi os over at se på, hvorfor de er syge og ikke kommer på arbejde. Og selvfølgelig skal vi det. Men vi glemmer måske at se på, om svarene ligger gemt i de 95 pct. af kollegerne, der møder op hver eneste dag.

Ordene stammer fra socialpædagog Jack Ahrendt Kistrup - og historien blev fortalt i forbindelse med et arbejdspladsbesøg i september, hvor Socialpædagogernes formand Benny Andersen besøgte døgn- og aflastningstilbuddet Møllebækken.

Og Jacks fortælling satte nogle tanker i gang hos formanden.

- Det får mig da til at tænke på os - Socialpædagogerne - som fagforening. For vi har måske også en tendens til mest at fokusere på de fem pct. De medlemmer, som måske har fået en arbejdsskade eller et andet problem, vi skal hjælpe dem med. Men vi skal sørme også huske de 95 pct. Vi skal ikke bare være en fagforening, der træder til, når der er problemer - vi skal i den grad være der for alle de socialpædagoger, der så at sige har et helt almindeligt arbejdsliv og hverdag, siger Benny Andersen.

I kontakt med hverdagen

At komme tættere på medlemmerne, være en del af deres hverdag - og ramme de behov og ønsker, medlemmerne har til deres fagforbund - er den

helt store overskrift for den kongres, der nærmer sig med hastige skridt. Og et erklæret mål for Benny Andersen.

Han er derfor i skrivende stund i fuld gang med at gennemføre en lang række besøg på socialpædagogiske arbejdspladser landet rundt for at komme i dialog med dem, det hele drejer sig om: Medlemmerne (se boks).

- Det er nok ikke den store hemmelighed, at jeg i den første halvdel af 2018 tilbragte det meste af min tid med overenskomstforhandlingerne. Jeg har siddet rigtig mange timer i Forligsinstitutionen. Derfor har jeg i den grad brug for at komme i kontakt med den socialpædagogiske virkelighed igen - møde medlemmerne lige præcis der, hvor de er og få deres konkrete bud på, hvordan vi som fagforening skaber værdi og er relevant i deres dagligdag.

Så for at vende tilbage til mødet med Jack og formandens besøg, der var det allerførste i rækken af arbejdspladsbesøg op mod kongressen, så er det i mødet med medlemmerne, at Benny Andersen føler, han bedst sporer sig ind på, hvad det er for et forbund, Socialpædagogerne skal være.

- Det gør et kæmpe indtryk på mig, når jeg hører medlemmer fortælle om deres arbejde og om et fag, der er båret af både hjerne og hjerte. For det er jo lige præcis sådan et forbund, vi skal være. En fagforening bygget på hjerne og hjerte. Men også et forbund, som er langt tættere på medlemmerne, end vi er i dag.

Et stærkere fællesskab

På kongressen midt i november bliver deltagerne derfor introduceret til et helt nyt projekt - 'Vi er socialpædagogerne' - et projekt, som Benny Andersen håber, kongressen vil vedtage. For det handler netop om at gøre forbundet til en endnu bedre fagforening og et endnu stærkere fællesskab for medlemmerne.

- Da jeg for to år siden blev interviewet til vores fagblad op til kongressen, var mit primære budskab, at vi er det nødvendige forbund. At vi er en del af velfærdsløsningerne - og at vi i stigende grad lykkes med at sætte vigtige aftryk på ikke mindst socialpolitikken. Og sådan er det jo stadig. Men vi skal mere end det. For der er stadig alt for mange medlemmer, der tænker

Det gør et kæmpe indtryk på mig, når jeg hører medlemmer fortælle om deres arbejde og om et fag, der er båret af både hjerne og hjerte. For det er jo lige præcis sådan et forbund, vi skal være. En fagforening bygget på hjerne og hjerte

'dem der inde i fagforeningen - de er jo langt væk fra min hverdag'. Derfor har vi ganske enkelt et behov for at blive mere synlige og tilstedeværende der, hvor medlemmerne er, lyder det fra forbundsformanden.

Og så er vi igen tilbage ved arbejdspladsbesøgene, hvor der hvert sted er afsat tid til, at han kan komme i tæt dialog med medlemmerne.

Som fx socialpædagog Ulla Christine Hansen, som arbejder med bostøtte i Odense Kommune - og som Benny Andersen mødte på sit 3. stop af arbejdspladsturnéen sidst i september.

- Jeg spørger så Ulla, om hun har tre ønsker til sin fagforening. Og her bliver hun faktisk ret stille. I lang tid. Inden hun så svarer, nå men der er jo også det der med mandeløn og kvindeløn, griner Benny Andersen og tilføjer, at Ullas svar - og den lange pause - fortæller ham to ting:

- Den ene er, at vi naturligvis også skal kunne alt det, man kan kalde det klassiske fagforeningsarbejde - som fx løn og arbejdsforhold. Men den anden ting, det fortæller mig, er, at vi skal være langt bedre til at hacke os ind på de dagsordener, der fylder meget i Ulla og alle andre medlemmers hverdag. For hvorfor er det ikke os, hendes forbund, der dukker op i hendes tanker, når hun fortæller om sin hverdag - og sit arbejdsliv?

Forbund i ny rolle

Det nye Socialpædagogerne skal altså spores meget mere ind på alt det, medlemmerne snakker om, når de bliver bedt om at sætte ord på, hvad der gør dem glade - eller hvad der udfordrer i hverdagen.

- De skal helst føle, at vi som deres forbund også spiller en relevant rolle, når det handler om det

fede arbejdsmiljø, de har, når de får supervision. Når de er stolte over, hvor fleksible de er, eller hvor meget de formår at rykke borgernes liv. Når de efterlyser mere kompetenceudvikling eller nye metoder. Alle de ting, der har betydning i medlemmernes daglige arbejdsliv - det skal vi tilbyde hjælp og støtte til på en måde, der giver mening.

Socialpædagogerne skal med andre ord være meget mere end det forbund, der leverer god service, gode råd og den nødvendige hjælp og støtte, når tingene kører af sporet. Det skal også være den fagforening, som medlemmerne helt naturligt tænker ind i deres hverdag.

- Som fagforbund er vi nødt til at finde os selv i en ny rolle. De hårde facts er jo, at vi mister medlemmer, at folk ikke automatisk melder sig ind i deres fagforbund - og at de nye medlemmer, de unge, forholder sig mere kritisk til os som fagforening. Det er ikke længere nok, at vi forhandler overenskomster, laver interessevaretagelse og kender faget. Vi skal også have blik for, hvordan vi bedst kan være med til at forbedre det enkelte medlems arbejdsliv.

Som noget nyt har forbundet derfor inviteret 100 medlemmer - udover de delegerede - med til kongressen, hvor de skal være med at sætte ord på, hvordan Socialpædagogerne kommer mere i øjenhøjde med medlemmerne.

- Vi vil jo gerne have, at medlemmerne reelt mærker, at vi gør en forskel for dem. Derfor er vi nødt til at spørge dem om, hvordan vi bedst opnår det. Vi skal bruge hinanden til at finde ud af, hvad vej vi skal gå - og det tager vi hul på i år på kongressen. Og jeg glæder mig vildt meget til at komme i gang.

Efterårets arbejdspladsbesøg

Besøg på Café Ingeborg i Ringsted - en alternativ arbejdsplads for mennesker med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

12.
sep.

Besøg i Lynghuset og Langkærgård i Furesø Kommune - hhv. et dagtilbud og et bofællesskab for borgere med udviklingshæmning.

28.
sep.

Besøg på tre bornholmske socialpædagogiske arbejdspladser: Familiebehandlerteamet i Børne- og Familiehuset på Almegårds Kaserne i Rønne, Bo- og dagtilbuddet Klintebo i Åkirkeby samt aktivitetstilbuddet Vennepunktet i Rønne

4.
okt.

Besøg på Kofoedsminde i Rødby - en specialinstitution for voksne udviklingshæmmede, der også huser beboere, som har fået en dom, eller som er idømt en foranstaltning i et åbent eller sikret miljø.

15.
okt.

10.
sep.

Besøg på Møllebækken i Fjellerup - en døgn- og aflastningsafdeling for børn og unge i alderen 5-18 år under Specialområdet for Børn og Unge i Region Midtjylland.

25.
sep.

Besøg hos Odense Kommunes Bostøtte Unge for at tale med tre socialpædagoger, som arbejder med udsatte unge.

1.
okt.

Besøg på Mariagerfjord Gymnasium, som har en socialpædagog ansat til at støtte og vejlede de sårbare unge, som går i en særlig HF-klasse.

12.
okt.

Besøg i Bo- og servicecenter Høng - et tilbud for udviklingshæmmede borgere med botilbud, beskæftigelse og aktivitet - og en del af Bo og Aktivitet i Kalundborg Kommune.

22.
okt.

Besøg på Aktiviteten Pile Allé 6 i Ribe - et bo- og aktivitetstilbud til voksne med nedsat fysisk og psykisk funktionsevne.

7 ting, der har berørt mig

Hvad har gjort særligt indtryk på dig i de to år, der er gået siden sidste kongres? Det har vi bedt forbundsformand Benny Andersen om at svare på:

1 OK18 står for mig som den absolut stærkeste oplevelse i perioden. Og her tænker jeg ikke kun på det flotte resultat, vi opnåede - men mere på det helt enorme sammenhold, jeg oplevede. I hver en krog af landet stod socialpædagoger samlet om ét stærkt fælles budskab: Vi er noget værd - og vi vil have den løn, vi fortjener. Det gav mig en følelse af både ydmyghed og stolthed - og jeg følte virkelig, jeg havde et kæmpe ansvar på mine skuldre, da vi sad der og forhandlede i Forligsinstitutionen. Vi bad jo medlemmerne om noget så stort som at stå klar til at konflikte, og vi var så tæt på en konflikt som aldrig før.

2 Hvis du tager dig selv i at tænke, at ingenting kan lade sig gøre, så skal du bare tage ud på et arbejdspladsbesøg. Det gør jeg så ofte, jeg kan - og hver eneste gang gør mødet med medlemmerne dybt indtryk på mig. For det kan godt være, at mange socialpædagoger oplever hverdagen som hård og presset - men alligevel ser jeg gang på gang, at vores medlemmer er i stand til at finde løsninger og forandre udsatte menneskers liv til det bedre. Vi giver mennesker muligheder - og for mig er det helt vildt at opleve det engagement og den faglighed overalt, hvor jeg kommer ud. Det gør mig så stolt af vores fag, som jo er det eneste fag, der altid er på borgerens side.

3 Det gør indtryk på mig, hver gang jeg mærker, at vi er det forbund, som andre godt gider at høre på og samarbejde med. Det er fx, når vi sætter en politisk dagsorden og favner frivillighed på en konstruktiv måde i stedet for at sætte hænderne op og bare sige nej. Eller når vi sætter tydelige fingeraftryk på forskellige politiske beslutninger som fx regler om magtanvendelse, de nye særlige psykiatriske sengepladser eller på fordelingen af satspuljemidler. Og helt aktuelt bliver jeg da stolt, når jeg kan se, hvordan socialministeren må have lyttet til det forslag om at give hjemløse en 'systempause', som vi kom med i 2017 inspireret af socialpædagoger på Vesterbro. For de tanker går nu igen i et helt nyt politisk forslag om netop at indføre en 'systempause' for samfundets mest udsatte borgere. Og jeg vil gerne pointere, at det med at sætte en dagsorden foregår overalt i organisationen. Det foregår, når vores tillidsvalgte og ledere gør det. Når vores kredse gør det lokalt - og når jeg og mine kollegaer gør det overfor regering, Folketing og arbejdsgivere.

4 Noget, vi måske forsømmer at værdsætte i dagligdagen, er de tal - og de medlemsundersøgelser - som rent faktisk viser, at vi som fagforbund hver eneste dag er i stand til at hjælpe vores medlemmer. Både fra forbundshuset og ude i kredsene. Det glæder mig, når MSI-undersøgelser igen slår fast, at vi rent faktisk leverer nogle ydelser, vores medlemmer har stor gavn af, og som de er tilfredse med.

5 Min Facebook side har virkelig gjort en stor forskel for mig de sidste par år, fordi jeg her kommer i direkte dialog med så mange medlemmer. Det er på Facebook, jeg - rådt for usødet - møder dilemmaerne fra socialpædagogernes hverdag - og jeg får da også nogle bank engang imellem, når jeg diskuterer med medlemmer fx oven på en tragisk hændelse på en arbejdsplads. Det er vigtigt for mig at have den kanal som en mulighed for at fortælle, hvad vi er for en fagforening, og hvorfor vi agerer, som vi gør. Men det er da også her, jeg indimellem får noget at tænke over, når medlemmerne i den grad smider deres virkelighed i hovedet på mig. Jeg bruger faktisk en del tid på min Facebookside, og det gør jeg, fordi jeg prioriterer den direkte og meget hurtige dialog højt i mit arbejde.

6 Jeg er ikke i tvivl om, at meget har rykket sig de seneste to år med de visioner for 'Socialpædagogerne i fremtiden', vi vedtog på kongressen for to år siden. Målet var at skabe mere synlighed og anerkendelse af den socialpædagogiske faglighed - og det er vi lykkedes med. Ikke mindst fordi vores kredse har formået at omsætte de fine ord til virkelighed i form af stribevis af medlemsarrangementer, arbejdspladsbesøg og dialogmøder med lokalpolitikere. Vi er blevet mere synlige. Kommunerne har fået øjnene op for vores faglighed, og der er kommet flere socialpædagogiske stillinger. Og det er i høj grad vores tillidsvalgte, ledere og kredse, der har fundet nøglen til at trænge igennem til forvaltningerne og så at sige oversætte vores fag og værdien af socialpædagogik.

7 Det berører dybt hver gang, jeg hører om de af vores medlemmer, der kommer til skade på deres arbejde. Vi har stadigvæk for mange medlemmer, der på den ene eller anden måde bliver udsat for hændelser, der belaster. Hændelser, der belaster det at være menneske. Hændelser, der belaster det at være socialpædagog. Jeg er selvfølgelig glad for, at tallene går den rigtige vej, og det ser ud til, at vi har knækket kurven. Men bag hver hændelse er der et medlem, et menneske. Så derfor skal arbejdet for at sikre et godt arbejdsmiljø for vores medlemmer fortsat være noget af det aller vigtigste for os.

KONGRES 2018

Sådan bliver Socialpædagogerne bedre

Hvordan skal dit fagforbund se ud i fremtiden? Det spørgsmål bliver det overordnede omdrejningspunkt, når 100 helt almindelige medlemmer i år gæster kongressen. Her giver tre medlemmer deres bud på, hvordan Socialpædagogerne bliver endnu bedre

Af Malene Dreyer, mad@sl.dk

Foto: Nils Lund & Kissen Møller Hansen

Vi er Socialpædagogerne

'Vi er Socialpædagogerne' er et projekt, som - forudsat kongressen vedtager det - i løbet af de kommende to år går nye veje og afprøver ideer, som kan gøre Socialpædagogerne til et endnu mere levende og attraktivt fællesskab for socialpædagoger. Og her skal så mange som muligt af Socialpædagogernes 39.000 medlemmer tænke med. Medlemmernes viden, behov, ideer og kreativitet skal være med til at tegne organisationen i fremtiden og være med til at styrke det faglige fællesskab. På kongressen bliver en temadag startskuddet til projektet.

Thomas Wichmann, 40 år,
arbejder med børn og unge med sociale problemer på et privat opholdssted

HVORDAN KAN SOCIALPÆDAGOGERNE BLIVE MERE RELEVANT FOR DIG?

HVAD FÅR JEG?

Jeg savner information om, hvad jeg kan bruge min fagforening til, og hvad jeg får for mine kontingentkroner. Jeg arbejder på et privat opholdssted, og der er ikke nogen overenskomst. Jeg har overvejet, om jeg skal melde mig ud og spare de penge. Men det er svært, for det har altid været vigtigt for mig, at vi står sammen - og jeg har været fortalere for at blive overfor kolleger, som overvejede at melde sig ud.

SYNLIGHED OG HOLDNING

Jeg savner også mere synlighed fra Socialpædagogernes side. 90 pct. af alle socialpædagoger er på sociale medier, men man ser ikke Socialpædagogerne være fremme i skoene nogen steder, fx når der har været overfald på pædagoger. Der kunne jeg godt tænke mig, at Socialpædagogerne var mere synlige med flere markante holdninger. Hvad med minimumsnormering? Hvad med sikkerhed? Hvad med fagligheden, når faggruppen bliver erstattet med SSA'er, da de er billigere? Skal man som pædagog på institutioner for nogle af landets farligste borgere nu se vold og trusler som vilkår? Hvor meget skal vi finde os i? Har SL overhovedet en holdning til det? Der synes jeg, at en som Dennis Kristensen har været mere ude og sige, hvornår nok er nok.

HVAD SKAL DER TIL FOR, AT DU VILLE HAVE LYST TIL AT INVOLVERE DIG MERE I SOCIALPÆDAGOGERNE?

PROAKTIV DEBAT

Oplysning om, hvad jeg kunne involvere mig i og en mere proaktiv brug af debatten blandt medlemmerne. Folk er engagerede, de tænker og interagerer på facebook - det gør jeg også selv. Jeg tror, at der er rigtig mange, der har en holdning, som de gerne vil dele og diskutere, hvis man kunne få dem engageret.

Joachim Slott, 28,
arbejder på et bofællesskab med voksne
med autismespektrumforstyrrelser

HVORDAN KAN SOCIALPÆDAGOGERNE BLIVE MERE RELEVANT FOR DIG?

FLERE ARRANGEMENTER

For eksempel ved at rykke nogle af arrangementerne ud på arbejdspladsen. Det ville gøre det mere jordnært. Jeg kunne godt tænke mig nogle flere faglige arrangementer. Det kunne være temaaftener med fokus på konkrete områder som fx anerkendende pædagogik eller om voksne med kognitive udfordringer. Måske kunne webinar være en god ide for dem, der har svært ved at bruge en aften på et seminar - så kan man sidde i sin egen stue.

SYNLIGE TILLIDSFOLK

Når jeg snakker med mine kolleger, savner vi, at vores tillidsfolk er mere synlige, for det er jo dem, det er tættest på i vores hverdag. Jeg fornemmer, at min TR gør et godt stykke arbejde, men det er ikke i det daglige, at vi ser hende.

DE GODE HISTORIER

Jeg tror, det ville være godt med mere fokus på de gode historier - nogle nutidshistorier om, hvorfor fagforeningen er vigtig, og hvad kontingentkronerne går til. Der må være en grund til, at min generation ikke er overbevist om at være i fagforening.

HVAD SKAL DER TIL FOR, AT DU VILLE HAVE LYST TIL AT INVOLVERE DIG MERE I SOCIALPÆDAGOGERNE?

OPLYSNING

At jeg bliver bedre oplyst om de muligheder, der er for at være engageret. Umiddelbart forbinder man jo fagligt arbejde med bestyrelsesarbejde, og det er tidskrævende. Jeg tror, at mange har travlt og har derfor brug for nogle måder, som ikke er så tidskrævende.

Sofie Andersen, 30,
er ansat på et
socialpsykiatrisk bosted

HVORDAN KAN SOCIALPÆDAGOGERNE BLIVE MERE RELEVANT FOR DIG?

FYRAFTENSMØDER

Jeg kunne godt tænke mig nogle flere faglige fyraftensmøder, ligesom de har i BUPL. Eller at man kunne skabe nogle netværksgrupper, hvor man kunne mødes med kolleger. Et kursus koster tit rigtig mange penge, men egentlig har man mest brug for andres erfaringer, og det kan man jo fx få gennem et netværk.

VIDEN OM RETTIGHEDER

På min arbejdsplads taler vi en del om trustler og psykisk vold - og om hvordan vi håndterer anmeldelse og sygemeldinger i den forbindelse. Her kunne det være rart, hvis en fra fagforeningen kunne fortælle om, hvilke rettigheder vi har - og så kunne man derefter drøfte på arbejdspladsen, om der er nogle retningslinjer eller tiltag, vi mangler.

HVAD SKAL DER TIL FOR, AT DU VILLE HAVE LYST TIL AT INVOLVERE DIG MERE I SOCIALPÆDAGOGERNE?

NETVÆRK

Jeg overvejer, om ledelse skal være en del af min fremtid, og der kunne det være relevant med et netværk med andre i samme situation, hvor man får inspiration til, hvordan man kommer ind i ledelse. Man kunne også invitere en leder ind i det forum, som kunne give sine erfaringer videre. Hvis der var sådan nogle netværk, ville jeg også involvere mig aktivt og give noget tilbage.

KONGRES 2018

To års arbejde for socialpædagoger -

Socialpædagogerne arbejder for medlemmerne – og for at borgerne får gode liv. På Christiansborg, lokalt i kommunerne, i forhandlinger med arbejdsgiverne – og mange andre steder. Og hvert andet år – på forbundet kongres – bliver der gjort status over politiske sager, indsatser og resultater. Læs her et udpluk fra den beretning, der fremlægges på kongressen midt i november – eller læs den fulde beretning på sl.dk/kongres2018

Af Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk

422

socialpædagoger

har fået job- og karriererådgivning, siden ordningen så dagens lys i februar 2016.

SOCIALPÆDAGOGISK SATSPULJE

Både i 2016 og 2017 lykkedes det Socialpædagogerne at få sat markante fingeraftryk på satspuljeforhandlingerne. En tydelig satsning på praksisviden og virksomme metoder på voksenområdet samt børne- og ungeområdet.

Afprøvning af nye former for efterværn. Og en ny handlingsplan mod hjemløshed. Socialpædagogerne kom også med input til en ny civilsamfundsstrategi, som understreger, at forudsætningen for at tale frivillighed ind i offentlige opgaver er, at der er de rette fagligheder til at facilitere kontakten mellem borger og civilsamfund.

Endelig betød satspuljemidler et massivt løft til børn anbragt hos plejefamilier samt oprettelsen af Den Sociale Investeringsfond, der skal investere i og udvikle veldokumenterede velfærdsindsatser.

15 nye

ambassadører

FOTO: MARTIN BILBANDT

Den fagpolitiske uddannelse blev oprettet i 2016, og siden er første hold socialpædagogiske ambassadører blevet uddannet i alt fra strategisk analyse til skrivning af debatindlæg og personlig kommunikation. Med deltagernes egne ord har de trænet i at være 'førstehjælpere' for fagligheden på arbejdspladserne, og de har skabt øget bevidsthed om faget.

122 mio. kr.

i erstatning til medlemmer med en arbejdsskade.

- og for gode liv til borgerne

FOTO: LARS WITTRICK

Pionerer for faget

Den socialpædagogiske faglighed skal sættes i spil på en række nye jobområder – og det er lykket. Både i psykiatrien, på flygtningeområdet og især på ældre- og demensområdet er det gået op for beslutningstagerne, at socialpædagogikken kan gøre en forskel. Men også på den nye uddannelse, FGU, der er målrettet ressourcetsvage unge med forskellige udfordringer, er der et stort potentiale for socialpædagogikken – og socialpædagoger.

FOTO: TADLITZEN

Hovedsponsor for LYKKELIGA

Socialpædagogerne er i kongresperioden blevet hovedsponsor for LykkeLiga – den landsdækkende håndboldliga for børn med udviklingshæmning. Sponsorets, der rækker tre år frem, afspejler forbundets vision om et solidarisk og inkluderende samfund. LykkeLiga viser desuden, hvordan frivillige kan bidrage til at skabe netværk og livsværdi for de borgere, socialpædagogerne arbejder med – og for.

OK18

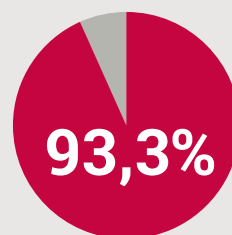
FOTO: OLE JOERN/RED STAR

- et forlig, vi sent glemmer

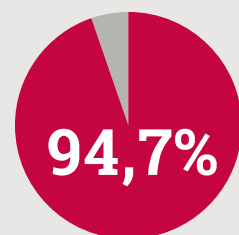
Overenskomst 2018 blev på alle måder en historisk overenskomst for Socialpædagogerne. Det startede allerede ved udtagelse af egne krav, hvor alle medlemmer gennem en stor online kampagne deltog direkte i udtagelsen af kravene til arbejdsgiverne. De faglige organisationer på det offentlige område fandt sammen om en række krav i en såkaldt musketered. Forhandlingerne sluttede med de historiske dage i Forligningsinstitutionen, hvor der efter syv ugers intense forhandlinger blev indgået forlig på alle tre offentlige områder. Vi fik en ramme på 8,1 pct., som indeholdt reallønsforbedringer. Vi sikrede en reguleringsordning uden privatlønsværn. Vi fik en ligeløns- og lavtlønspulje, vi fik betrygget spisepausen – og vi fik forhindret forringelser på seniorområdet.

Da aftalen landede, blev en altomfattende storkonflikt på hele det offentlige område afværget. Men i arbejdet med at udsende konfliktvarsler og lave planer for nødberedskab viste det sig imidlertid på rigtig mange arbejdspladser, at man ikke engang var i stand til at stille med et tilstrækkeligt antal medarbejdere for blot at opretholde den vitale drift. En klar ubalance mellem ressourcer og opgaver, der fremadrettet skal forfølges både lokalt og på landsplan.

stemte ja på det **kommunale** område

stemte ja på det **regionale** område

Fokus på ARBEJDSMILJØ

Socialpædagogerne arbejder fortsat på at forbedre medlemmernes arbejdsmiljø. En arbejdsmiljøundersøgelse i februar 2017 viste, at der er sket en positiv udvikling af medlemmernes arbejdsmiljø fra 2013 til 2017. Medlemmernes oplevelse af det psykiske og fysiske arbejdsmiljø er mere positiv, og der er sket et fald i forekomsten af bl.a. vold, mobning og stress. Undersøgelsen viser også, at supervision og sparring har en positiv effekt på trivsel og samarbejdet, og at en synlig arbejdsmiljørepræsentant har en gavnlig effekt på arbejdsmiljøet.

1054
tillidsrepræsentanter
registreret i januar 2018

1184
arbejdsmiljørepræsentanter
registreret i januar 2018

To nye studie- ambassadører

To studerende blev ansat som studieambassadører for Socialpædagogerne som et pilotprojekt på Campus Viborg og Campus Aarhus C. De to skulle fremme og synliggøre den socialpædagogiske faglighed over for de studerende.

154

MIO. KR.

til hjemløse

En ny hjemløsetælling viser igen en stigning i antallet af hjemløse. Socialpædagogerne har budt ind med løsninger til socialministeren og regeringens hjemløsehandlingsplan. Politisk førte det til en handlingsplan med fokus på unge hjemløse, udbredelse af den socialfagligt baserede tilgang Housing first samt styrkede indsatser for langvarigt hjemløse. Det blev vedtaget som del af satspuljeaftalen for 2018, hvor der blev afsat 154 mio. kr.

KRAV FOR FAMILIEPLEJERE

Gennem mange år har det været et udtalt ønske at få en kollektiv aftaledækning for familieplejere, så der kommer gennemskuelige og stabile ansættelsesforhold. Socialpædagogerne rejste derfor i december 2017 et selvstændigt krav overfor KL om en overenskomst/aftale for familieplejere med familiepleje som hovedbeskæftigelse. Der har været gode og konstruktive drøftelser med KL, som forhåbentlig munder ud i et fælles grundlag, der kan sikre gennemskuelige og stabile løn- og ansættelsesforhold for familieplejerne.

Færre falder ud af dagpengesystemet

Dagpengeretten regnes nu i timer i stedet for i uger, og alle arbejdstimer kan bruges til at forlænge dagpengeretten i op til et år. Det betyder, at færre medlemmer falder ud af dagpengesystemet. Det er et af de positive resultater af den politiske aftale om et nyt dagpengesystem, der dog også reducerede dagpengesatsen for alle – og især nyuddannede. Men det er ikke lykkedes politikerne at skabe et mere enkelt dagpengesystem. Det er tværtimod mere kompliceret nu, og det har bl.a. givet store udfordringer i arbejdet med at implementere reformen i A-kassens systemer og sagsbehandling. Socialpædagogerne arbejder intensivt for at minimere ledige medlemmers negative oplevelse. Det politiske arbejde for et trygt dagpengesystem for alle fortsætter.

FOTO: RICKY HOLLAND

Lav ledighed

Fra 2016 til 2018 har der været mellem 3 og 4 pct. ledighed blandt socialpædagoger – det er under landsgennemsnittet.

SATSNINGER PÅ PSYKIATRIOMRÅDET

På baggrund af drabet på en ansat på botilbuddet Lindegården i 2016 oprettede politikerne 150 specialiserede psykiatriske pladser til mennesker med psykiske lidelser og misbrug – placeret i hospitalspsykiatrien.

Sammen med Dansk Sygeplejeråd fik Socialpædagogerne lavet et juridisk responsum på lovforslaget. Dette blev brugt til interessevaretagelse blandt de andre 33 organisationer i Psykiatriliancen. Det massive pres førte til, at lovforslaget blev trukket tilbage og gennemgik ændringer på markante områder, inden det blev fremsat igen. Pladserne er etableret i 2018 – og i den forbindelse er der flere steder ansat socialpædagoger. Men desværre løser pladserne ikke de dybere udfordringer i psykiatrien, og Socialpædagogerne arbejder fortsat for et massivt løft af socialpsykiatrien.

20 MIO. KR. til efteruddannelse

Der blev uddelt 20 mio. kr. til 1.668 medlemmer fra Den kommunale Kompetencefond. Herunder fik 17 personer økonomisk støtte til at blive meritpædagog.

31.025

i et fagligt selskab

Socialpædagogerne har oprettet seks faglige selskaber, som giver medlemmerne et socialpædagogisk netværk. Foreløbig har 31.025 medlemmer fået et fagligt selskab.

Selskaberne bruges både til at opbygge viden og dokumentation indenfor de enkelte selskabers socialpædagogiske område – og til at gøre Socialpædagogerne klogere.

FOTO: NIKUS LUND

Forskning med socialpædagogisk præg

Socialpædagogerne ønsker, at de sociale indsatser bygger på viden og kvalitet. Socialpædagogerne har derfor arbejdet målrettet med at komme ind i uddannelses- og forskningsministerens katalog over fremtidens vigtigste forskningsområder, FORSK, som bl.a. bruges i forhandlingerne om forskningsreserven.

Og det lykkedes.

I FORSK2025 indgår nu et kapitel om socialområdet, hvor dele af Socialpædagogernes input er med. Desuden har politisk lobbyarbejde medført, at 85 mio. kr. er afsat til i Forskningsreserven 2018 til forskning i velfærd, socialt udsatte og tidlige indsatser.

SOCIALTILSYN SKAL STYRKES

Socialtilsynsreformen fra 2014 har givet det sociale område et kvalitetsløft. Socialpædagogerne har dog de seneste år – både politisk og i medierne – rejst et ønske om at få mere kvalitet ind i tilsynene.

En evaluering fra 2018 viser et behov for større ensartethed og systematik blandt de fem socialtilsyn – og en række sager har over de seneste par år demonstreret, at der stadig er udfordringer med at sikre rette faglighed og kvalitet ude på enkelte tilbud. Derfor arbejder Socialpædagogerne fortsat for at tilføre tilsynene og Socialstyrelsens auditfunktion flere muskler – og på at styrke tilsynenes dialogbaserede tilgang samt øge inddragelse af borgere og pårørende.

Færre medlemmer

Der er sket et lille fald i antallet af medlemmer. I oktober 2018 var der 38.951 medlemmer af Socialpædagogerne – et lille fald fra 39.448 medlemmer året før.

41 MIO. KR.
i lønforsikring

2.663 arbejdsløse medlemmer af Socialpædagogerne har siden 2014 haft gavn af den fælles lønforsikring. De har i alt fået udbetalt 41 mio. kr. i lønforsikring - svarende til et gennemsnit på 3.046 kr. om måneden.

Færre fyringer

I 2017 blev 768 medlemmer afskediget – det var 1.196 året før.

NYE LOVE

FOTO: RASMUS BANER

på handicap-området

1. januar 2018 trådte tre love i kraft på voksenhandicapområdet. Fælles for lovene er, at de har været flere år undervejs, og at Socialpædagogerne har sat solide aftryk på dem.

Den anden lov er en helt ny lov, der giver botilbud mulighed for at tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

Den ene lov er revision af Serviceloven. Her er blandt andet formålsbestemmelsen for hele loven nu præciseret til også at have fokus på borgerens udvikling. Den anden lov er en helt ny lov, der giver botilbud mulighed for at tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

Den tredje lov er også en ny lov, der giver mulighed for tvangsbehandling af inhabile patienter. Desuden har ministeren gennemført et serviceeftersyn af magtanvendelsesreglerne, så reglerne er blevet lempet, og det faglige råderum er øget.

KONGRES 2018

Fire kandidater til forretningsudvalget

Benny Andersen: Min drivkraft er socialpædagogers faglighed

Genopstiller som forbundsformand.

– For nylig besøgte jeg Mariagerfjord Gymnasium, der har ansat socialpædagog Charlotte Bilici Petersen til at støtte særligt sårbare unge. Jeg var på tomandshånd med en af dem og spurgte, hvad det betød for ham, at der var en socialpædagog. 'En socialpædagog,' gentog han og stirrede mærkeligt på mig. 'Det kender jeg ikke noget til.' 'Men Charlotte,' sagde jeg, 'hvad betyder det for dig, at du har Charlotte?' Og så lyste hans ansigt helt op. Charlotte var guld værd. Blandt meget andet var det hendes skyld, at han for første gang i sit liv havde været med til en skolefest. Når jeg hører sådan en historie – og jeg kunne nævne 100 andre – tænker jeg: Hold da op for en faglighed, der kan gøre en forskel i andre menneskers liv! Og min drivkraft er at skabe bedre rammer og vilkår for at medlemmerne kan udfolde den faglighed og også anerkendes for den.

Fortæl om en oplevelse, der viser noget, du er stolt over:

– Da jeg satte min underskrift på overenskomst 2018 klokken fire om natten i Forligsinstitutionens historiske sal med de flotte gamle møbler, da var det stort. Da toppede det. Og det kunne kun lykkes takket være en kæmpe indsats fra alle vores tillidsrepræsentanter og medlemmer, der fx for første gang i deres liv havde stillet sig op i et vejkrøds med en vest og demonstreret.

Hvad er dine mærkesager for næste kongresperiode?

– Medlemsprojektet 'Vi er socialpædagogerne', ligeløn og et uddannelseskraft på socialpædagogiske arbejdspladser.

Marie Sonne: Jeg vil skabe rammer for værdige liv

Genopstiller som 1. forbundsnæstformand.

– Som ung var jeg medhjælper på Behandlingscentret i Næstved, der var en nyåbnet institution for mennesker med udviklingshæmning. Borgerne kom fra de store centralinstitutioner, og på centret gennemgik de en rivende udvikling. Bare sådan noget som selv at vælge sit pålæg var en kæmpe forandring. Selv skulle jeg i gang med en uddannelse og havde både søgt ind på politiskolen og teologistudiet, da min leder en dag sagde: 'Kom her Marie. Jeg har lige nogle papirer, du skal underskrive.' Og så havde han udfyldt hele min ansøgning til Hindholm Socialpædagogiske Seminarium. Jeg skrev under og kom ind på alle tre uddannelser, så jeg kunne vælge mellem at blive præst, politi og pædagog. Og så tænkte jeg: 'Nu har vi startet en udvikling, der ikke må stoppes. Jeg vil være socialpædagog og skabe rammer for værdige liv.'

Fortæl om en oplevelse, der viser noget, du er stolt over:

– Jeg var alvorligt bekymret, da servicelovens voksenbestemmelser skulle revideres, for til at begynde med var der udsigt til store forringelser for mennesker med funktionsnedsættelser. Men det blev taget af bordet efter pres fra bl.a. Socialpædagogerne. I første omgang var der lagt op til pakkedløsninger, men det endte med, at der stadig skal tages udgangspunkt i den enkeltes livssituation og støttebehov.

Hvad er dine mærkesager for næste kongresperiode?

– Voksenhandicap og pædagoguddannelsen. To sager, der hænger tæt sammen, for vi kan kun tilgode de udsatte borgere, hvis de kommende socialpædagoger får de nødvendige kvalifikationer og ordentlige arbejdsforhold.

Socialpædagogernes forretningsudvalg bliver valgt på kongressen i november - og indtil videre er der fire kandidater til de fire poster. De er forbundets daglige politiske ledelse.

Michael Madsen: Naturligt at søge indflydelse

Genopstiller som forbundskasserer

– Når du nu alligevel altid har en holdning, skal du så ikke også prøve at få indflydelse? Noget i den stil sagde mine kollegaer, da de for snart 30 år siden opfordrede mig til at blive tillidsrepræsentant. Nok fordi jeg havde gjort mig lidt bemærket på personalemøderne. Jeg sagde ja tak og blev valgt, selv om jeg både var ret nyuddannet og nyansat - og siden da har jeg været fagligt aktiv. Jeg ved ikke, om det ligefrem ligger i generne, men for mig er det i hvert fald naturligt at søge indflydelse og prøve at gøre en forskel.

Fortæl om en oplevelse, der viser noget, du er stolt over:

– Da jeg midt under OK18 gik ind ad døren til Odense Congress Center, gav det et grib i mig. 'Hold da op, vi er mange,' tænkte jeg. Alle Socialpædagogernes tillidsrepræsentanter var inviteret til stormøde, og 600 var mødt op. Jeg kan ikke mindes, at vi har været så mange TR'er samlet i den tid, jeg har været med i Socialpædagogerne, og det var sådan lidt: Wow! Efterfølgende var der flere stormøder med de andre organisationer. Og vi fik jo også et rigtig godt resultat.

Hvad er dine mærkesager for næste kongresperiode?

– Som kasserer tænker jeg, at organiseringsindsatsen er meget vigtig. Vi er nødt til at blive flere medlemmer, så vi kan bevare et højt serviceniveau. A-kassen er også mit gebet, og her vil vi også gerne kunne yde en bedre service. Bl.a. vil vi undersøge om, vi kan komme med i den nye forsøgsordning, der gør det muligt, at A-kasserne påtager sig en større vejledningsopgave overfor de ledige.

Verne Pedersen: Vi skal stoppe social uretfærdighed

Genopstiller som 2. forbundsnæstformand.

– Troen på arbejdsfællesskabets styrke har jeg med mig hjemmefra takket være min mor, som var ufaglært fabriksarbejderske og tillidsrepræsentant. Der er dog flere oplevelser, som har banet min vej til Socialpædagogerne. Jeg har som socialpædagog mødt mange udsatte børn, unge og familier og oplevet, hvordan god socialpædagogik kan gøre en forskel. De samme oplevelser har også givet mig indsigt i, hvor ulige og til tider uretfærdigt vores samfund kan være. Det har givet mig lyst til at udvikle og styrke socialpædagogikken gennem fagpolitisk arbejde samtidig med, at vi i Socialpædagogerne også har fokus på socialpolitikken.

Fortæl om en oplevelse, der viser noget, du er stolt over:

– Da jeg fik beskeden om, at regeringen vil give socialpsykiatrien et løft med Psykiatriplan II, rejste hårene sig faktisk på mine arme. Det har vi kæmpet så benhårdt for. Jeg ved godt, at psykiatriplanen ikke løser alt. Men når vi som organisation så tydeligt kan se vores aftryk og holdninger afspejlet i politiske aftaler og ny lovgivning, bliver jeg både stolt og glad.

Hvad er dine mærkesager for næste kongresperiode?

– Jeg glæder mig til at udvikle organisationen i tæt samspil med medlemmerne gennem projekt 'Vi er Socialpædagogerne'. Og så vil jeg fortsat have fokus på udsatte børn og unge, ledere og arbejdet med at formidle den socialpædagogiske faglighed. Der sker utroligt meget på socialområdet i disse år, og vi skal være vakse ved havelågen og deltage aktivt og til tider kritisk i denne udvikling.

A-KASSE

Ingen dagpenge efter udlandsophold

Et nyt lovforslag vil afholde mange danskere fra at tage til udlandet. For gør man det, risikerer man at miste dagpengereetten. 7 ud af 10 socialpædagoger vil fravælge at rejse ud, hvis lovforslaget vedtages, viser ny undersøgelse

Af Malene Dreyer, mad@sl.dk

Tager du et job i udlandet, kan det fremover betyde, at du ikke kan få dagpenge, når du kommer hjem til Danmark igen. Det kan blive konsekvensen, hvis et nyt lovforslag om opholdskrav vedtages.

Lovforslaget, som er fremsat af regeringen og Dansk Folkeparti, vil betyde, at man mister retten til dagpenge, hvis man har opholdt sig uden for EU/EØS-området (EU-landene + Norge, Island og Lichtenstein) i mere end 12 måneder de seneste otte år. Det vil sige, at danske statsborgere, som har opholdt sig i eksempelvis USA, Asien eller Afrika i sammenlagt mere end et år, vil være direkte afskåret fra ret til dagpenge i syv år.

Forslaget kan få stor betydning for socialpædagogers lyst til at rejse ud i verden, viser en ny rundspørge blandt medlemmerne i Socialpædagogernes

A-kasse. 7 ud af 10 vil afholde sig fra at rejse ud, hvis konsekvensen bliver, at de ikke kan regne med at kunne gøre brug af dagpengeordningen, når de kommer hjem.

Vil få negative følger

Tendensen er den samme hos andre A-kasser. Brancheorganisationen Danske A-kasser har gennemført en undersøgelse blandt i alt seks A-kasser. Besvarelser viser, at næsten 8 ud af 10 medlemmer siger, at de i høj eller nogen grad vil undlade at rejse uden for EØS-området, hvis det nye opholdskrav bliver til lov. Samtidig siger flere af de medlemmer, der allerede arbejder i udlandet, at de vil overveje, om de overhovedet vil vende hjem til Danmark, nu hvor deres sikkerhedsnet er væk.

Det vil få negative følger både for medlemmerne og for landet, mener Socialpædagogerne.

– At så mange vil undlade at rejse ud i verden og søge viden og inspiration, bør få politikere med et globalt udsyn til at tænke sig om en ekstra gang. Det danske arbejdsmarked nyder godt af, at folk rejser ud og får nye perspektiver på, hvordan vi løser de hjemlige udfordringer, siger formand for Socialpædagogernes A-kasse, Michael Madsen.

Unødvendigt og skævt

Hensigten med opholdskravet er, at det skal fungere som et

værn mod, at borgere fra såkaldt tredjelande (lande udenfor EU/EØS) kan udnytte dagpengesystemet. Det er imidlertid ikke kun udlændinge, man rammer, men også danske statsborgere, som har betalt til dagpengesystemet i mange år.

Dermed rammer opholdskravet skævt og er desuden unødvendigt, mener A-kasserne. For dagpengesystemet har allerede i dag en række indbyggede værn, som afskærer borgere fra tredjelande i at få dagpenge i Danmark uden at have bidraget på lige fod med danske statsborgere.

Socialpædagogerne mener, at forslaget om opholdskrav slet og ret bør tages af bordet.

– Det er udlændingepolitik, der 'smugles' ind i en forsikringsordning, hvor det ikke hører hjemme og som rammer de borgere, som betaler for at være forsikret mod arbejdsløshed. Det er helt urimeligt, at man mister retten til at gøre brug af den forsikring, man har betalt til, siger Michael Madsen.

Forslaget om at indføre opholdskrav er netop fremsat og skal nu behandles i Folketinget.

Fakta om opholdskravet:

- Opholdskravet træder i kraft 1. januar 2019. Det indføres dog gradvist. I 2019 er opholdskravet 5 ud af 8 år, i 2020 6 ud af 8 år - og i 2021 er opholdskravet 7 ud af 8 år.
- Opholdskravet gælder med tilbagevirkende kraft - og vil dermed få konsekvenser for danske statsborgere, der tidligere har boet i udlandet, men siden er vendt tilbage til Danmark.
- Opholdskravet gælder ikke kun et a-kasse-medlem, som har opholdt sig i udlandet. Det rammer også samlevende/ægtefæller og de børn, der er fulgt med til udlandet.
- Opholdskravet vil også få betydning for andre ydelser, fx feriedagpenge, barsels- og sygedagpenge.

Læs mere om opholdskravet på Danske A-kassers hjemmeside: danskeakasser.dk/opholdskrav-og-dagpenge

Formanden
på facebook

Bliv ven med
Benny Andersen

www.facebook.com/forbundsformand

OK18

Lønstigning i oktober

Med oktoberlønnen stiger din løn som følge af overenskomstforhandlingerne i foråret. Denne gang er lønstigningen cirka 1 pct. Se, hvad det betyder for dig

Af Malene Dreyer, mad@sl.dk

Nu kan du se frem til lidt flere kroner i lønningsposen, hvis du er offentligt ansat. I oktober stiger lønnen som led i den overenskomstaf-tale, Socialpædagogerne indgik med arbejdsgiverne i foråret. Lønstigningen vil fremgå af din lønseddel for oktober måned.

Hvis du er kommunalt ansat, vil du få en lønstigning på 1,14 pct. For en gennemsnitslønnet socialpædagog med en løn på fx 29.000 kr., svarer det til 332 kr. ekstra på lønsedlen i oktober måned. Er du ansat som medhjælper og fx tjener 24.000 kr. pr. måned, vil lønstigningen være 275 kr. pr. måned.

Er du regionalt ansat, er lønstigningen 0,91 pct. Det svarer for en gennemsnitslønnet socialpædagog med en løn på fx 29.000 kr. til 265 kr. Er du ansat som medhjælper og fx tjener 24.000 kr. pr. måned, vil lønstigningen svare til 219 kr. pr. måned.

Forskel på lønnen

Når der er forskel på lønstigningen for de kommunalt og

regionalt ansatte, skyldes det to ting: For det første kommer lønstigningerne ikke i helt samme takt i de to forlig, selvom den samlede værdi for OK18-perioden i begge forlig er 8,1 pct.

For det andet skyldes en del af forskellen den såkaldte reguleringsordning, som sikrer, at lønudviklingen i den offentlige sektor følger lønudviklingen i den private sektor. Da de regionale lønninger tidligere er steget

lidt mere i forhold til den private sektor, end de kommunale er, bliver lønstigningen i denne periode en anelse mindre for de regionalt ansatte.

UDSATTE

Systempause på vej til udsatte

Socialpædagogerne tager godt imod regeringens forslag om at tilbyde udsatte en systempause som led i mere sammenhængende indsatser til borgere med komplekse problemer

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Jvi svigter i dag for mange af de mennesker og familier, som har det sværest i vores samfund. De bliver mødt af den tætteste jungle af regler, støttepersoner og indsatser, der er spredt ud over forskellige love, som det kan være svært at hitte rede i både for borgere og sagsbehandlere.

Sådan lød det fra innovationsminister Sophie Løhde (V), da hun i begyndelsen af oktober præsenterede en reform, der skal styrke hjælpen til mennesker med komplekse problemer. Det skal bl.a. ske med en ny tværgående hovedlov, der gør det muligt for kommunerne at tilbyde mere sammenhængende indsatser til borgere og familier, som slås med fx ledighed, dårlig helbred og misbrugsproblemer.

Børne- og socialminister Mai Mercado (K) slog i den forbindelse fast, at der skal gøres mere for, at mennesker med bl.a. misbrug, hjemløshed og psykisk og fysisk sygdom ikke farer vild i systemerne.

– Ud over, at borgeren skal have tilbudt den rette hjælp, så vil den nye lov og de forenklinger i reglerne på

beskæftigelsesområdet, der er aftalt, også skabe rum til, at de svageste borgere, som har massive sociale problemer, kan få en pause fra systemet og koncentrere sig om fx at komme ud af hjemløshed eller et misbrug, sagde hun.

Ide på arbejdspladsbesøg

Ideen om en system-pause glæder Socialpædagogernes formand, Benny Andersen, der selv har slået til lyd for noget tilsvarende.

– Sidste år var jeg på arbejdspladsbesøg hos nogle af vores medlemmer, der arbejder med hjemløse på Vesterbro i København. Her blev jeg opmærksom på, hvor gavnligt det vil være, hvis de mest udsatte mennesker i en periode slap for at skulle leve op til

alle Jobcentrets regler, så de i stedet kunne bruge kræfterne på at komme ud af hjemløshed eller misbrug. Og siden har jeg ved flere lejligheder foreslået systempausen til bl.a. Mai Mercado, fortæller han.

Inden Benny Andersen løfter armene helt i begejstring, afventer han dog, at de gode intentioner også indfries i praksis.

Læs mere om reformudspillet på www.kortlink.dk/vbqk

Læs artiklen 'Rundtur i hjemløseindsatsen' på socialpaedagogen.sl.dk (nr. 3, 2017).

FAGFESTIVAL

En ikke helt almindelig dag på kreds-kontoret

For første gang indbød Socialpædagogerne Lillebælt den 24. september medlemmer og ikke-medlemmer til fagfestival. En dag fuld af humor, mangfoldighed, faglige indspark - og inspiration til at tænke i nye jobmuligheder

Af Carl Ancher Pedersen, nyhedsrum@sl.dk
Foto: Nils Rosenvold

Socialpædagogerne Lillebælt satsede stort med det sidste af en række initiativer under projekt 'Socialpædagogerne i fremtiden'. På en daglang fagfestival placeret som optakt til generalforsamlingen den 24. september serverede kredsen smagsprøver på det socialpædagogiske fagområde.

Formålet var at give deltagerne appetit på de forskellige aspekter af faget og levere ny inspiration til det daglige arbejde eller til et eventuelt

jobskifte – måske til en af de nye jobarenaer, hvor der også har vist sig at være brug for socialpædagoger.

– Det var inspirerende og spændende at blive præsenteret for de forskellige fagområder, selv om oplægget fra jobcenteret var lidt provokerende, lød det fra en af de fremmødte deltagere.

Jobcentrene er netop en af de nye jobarenaer for socialpædagoger, og en del medlemmer af Socialpædagogerne Lillebælt arbejder allerede på området.

På fagfestivalen fortalte Morten Bundgaard Fredsted, afsnitsleder i Jobcenter Vejle, om de særlige udfordringer i arbejdet som mentor for udsatte unge, der står uden for arbejdsmarkedet. Et område, hvor man ikke altid kan bruge de sædvanlige værktøjer for at motivere de unge, men er nødt til at skubbe ekstra på og indimellem sige: 'Du skal!'

Standupper med ADHD

I det store telt uden for kreds-kontoret i Odense var der livlig trafik mellem standene, hvor forskellige

arbejdspladser og fagområder – samt pædagoguddannelsen, fagforeningen og A-kassen – præsenterede sig selv.

Der blev netværket mellem venner og kolleger, og der blev lyttet til de oplæg og indslag, der med mellemrum brød den summende snak fra scenen midt i teltet eller i kredskontorets store mødelokale.

De blev leveret af folk med fingeren på den socialpædagogiske puls, der både kunne fortælle om de særlige udfordringer og om succeshistorierne på deres område. Og af Anders Stjernholm – standupper, journalist, stedfortræder i Folketinget (for Alternativet) - og efter eget udsagn i besiddelse af en ADHD-diagnose, som var konferencier på dagen og selv leverede stand-up-show med masser af bid.

– Genialt, at der også var komik og standup inde over, konkluderede en af deltagerne.

Det er første gang, Socialpædagogerne Lillebælt har afholdt en fagfestival.

De optrådte også på fagfestivalen:

- Tommy Nesgaard, centerleder på De 2 Gårde i Vejle, berettede om deltagelse i Socialstyrelsens pilotprojekt om nedbringelse af vold og magtanvendelse på jobbet. Via et vedholdende og metodisk arbejde er det på botilbuddet for udviklingshæmmede lykkedes at bringe magtanvendelsen ned til et minimum, og det ambitiøse mål er, at den skal gå i nul i 2019.
- Søren Carlos Rasmussen fra Carlos Kitsch'en i Svendborg fortalte, hvordan det er at drive en socialøkonomisk virksomhed, hvor man kun kan få job, hvis man har en plettet straffeattest. Via fælles ansvar for driften af caféen er det lykkedes at få mange tidligere kriminelle og kriminalitetstruede videre i uddannelse eller andet job.
- Ole Sørensen, kendt som rebellen fra Langeland og leder af øens voksenpsykiatri, rettede en bredside mod paragraffrytteri, bureaukrati og dokumentationskrav. Hans fokus var blik for det enkelte menneske og paratheden til at yde den nødvendige hjælp efter behov og i en fart. Med lidt faglighed og lidt menneskelighed når vi langt, lød det fra rebellen.

BESKÆFTIGELSE

Flere med handicap skal i job

Med et nyt udspil vil regeringen bringe 13.000 flere personer med handicap i job. Bl.a. via bedre uddannelse og mindre bureaukrati

Af Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk

Bedre muligheder for at tage en erhvervsuddannelse. Et kompetencekort, der giver virksomhederne indblik i mulighederne for støtteordninger - og ekstra

gymnasiale klasser til mennesker med autismespektrum-forstyrrelser. Sådan lyder nogle af elementerne i et nyt udspil fra regeringen, der vil afsætte 120 mio. kr. til at få 13.000 mennesker med handicap i beskæftigelse frem mod 2025.

– Der er brug for at arbejde med viden og fordomme, så virksomhederne ikke holder sig tilbage for at ansætte mennesker med handicap, fordi de ikke kender til ansøgenes kompetencer, eller fordi de ikke kender mulighederne for støtte, siger børne- og socialminister Mai Mercado (K) til altinget.dk.

I udspillet indgår også forslag om at indføre pilotafprøvning af støtte og mestringsforløb samt en job-uge for virksomheder og personer med handicap.

Mindre bureaukrati

En stor del af udspillet handler om at gøre hele handicapområdet mindre bureaukratisk. Bl.a. foreslår regeringen, at det skal være lettere at beholde hjælpemidler i overgangen mellem endt uddannelse og det første job, og at fjerne den aldersgrænse, der lige nu betyder, at mennesker med handicap mister retten til hjælpemidler på

deres arbejdsplads, når de går på pension.

Det skal også være lettere for mennesker med handicap at gennemføre en erhvervsuddannelse - bl.a. ved at give mulighed for at tage praktikdelen på nedsat tid. Endelig vil regeringen oprette en vidensplatform, så jobcentre, socialrådgivere og virksomheder hurtigt kan få indblik i, hvilke redskaber, teknologiske muligheder og indsatser, der kan få flere i beskæftigelse.

Læs hele udspillet på kortlink.dk/vbt2

POLITIK

S vil give plejefamilier bedre vilkår

Socialdemokratiets nye socialudspil vil bl.a. give plejefamilier bedre vilkår. Fantastisk, at de har lyttet, lyder det fra Socialpædagogerne

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Vi er ikke i mål endnu, men det er godt nok et skridt i den rigtige retning. Sådan lyder Socialpædagogerne kommentar til den del af Socialdemokratiets socialudspil, der handler om at give plejefamilier bedre vilkår.

I alt indeholder socialudspillet 18 punkter, hvoraf det ene bærer overskriften: 'Plejefamilier skal

have bedre vilkår.' Punktet indeholder tre elementer: Der skal indføres en ny lønmodel, som sikrer bedre lønforhold og mere stabile anbringelser. Der skal stilles krav om, at alle plejefamilier knyttes til en kommunal enhed med specialistviden og faglig sparring. Og endelig skal plejefamilier have ret og pligt til uddannelse.

Usikkerheden skal væk

I udspillet slås det fast, at baggrunden er et ønske om at få flere plejefamilier, og give dem bedre muligheder for at løse deres opgave. Ikke mindst af hensyn til barnet.

– Hvis du er en god plejefamilie, yder du en kraftpræstation, og det mener jeg ikke, at vi kvitterer nok for, siger

Socialdemokratiets formand, Mette Frederiksen.

Hun pointerer, at familieplejere giver udtryk for, at de i dag lever med for stor usikkerhed, og at der er nogle kedelige incitamentter i forhold til plejebarnet: Hvis det går godt med plejebarnet, går plejefamilien ned i løn.

– På den baggrund siger jeg: Lad os så få fastansat flere plejefamilier, så du får usikkerheden væk, siger hun.

I forhold til uddannelse lægges der i socialudspillet op til, at supervision, sparring og professionel bistand skal være en naturlig del af det at være plejefamilie, ligesom det præciseres, at en del af uddannelsen skal handle om at klæde familieplejere bedre på

i samarbejdet om samvær med de biologiske forældre.

– Der er selvfølgelig et godt stykke vej fra et socialudspil fra et oppositionsparti til en lovændring, og det afhænger jo bl.a. af, hvordan stemmerne fordeler sig efter næste valg. Men det er fantastisk, at Socialdemokratiet har lyttet til os. Det viser, at det nytter at kæmpe for bedre vilkår. Og det giver mig håb om, at det lykkes, siger næstformand i Socialpædagogerne, Verne Pedersen.

Læs mere som *Socialdemokratiets socialudspil på kortlink.dk/vc52*

ARBEJDSMILJØ

Derfor sagsøges borgere

At sagsøge en borger kan være sidste udvej for, at en socialpædagog kan få erstatning for en skade påført af borgeren. Socialpædagogerne arbejder for en lovændring

Af Marie Dissing Sandahl

Når en borger utilsigtet kommer til at skade en socialpædagog, så er det en arbejdsskade, og derfor kan socialpædagogen have ret til erstatning. Men har borgeren ikke egen ansvarsforsikring - eller dækker forsikringen ikke - så er det, som reglerne er i dag, nødvendigt at sagsøge borgeren i en civil retssag for at få erstatning for de påførte skader.

Berlingske Tidende bragte for nylig en historie om, at Socialpædagogerne har sagsøgt en person med udviklingshæmning for et medlem, der er blevet skadet på jobbet.

Ifølge Socialpædagogerne er det dog sidste udvej at sagsøge borgerne. Det er hverken rimelige for borgeren eller socialpædagogen - så systemet bør laves om, mener næstformand i Socialpædagogerne Marie Sonne.

- Det er selvfølgelig ikke i orden, at man kan komme i en sådan klemme, når man bare passer sit arbejde. Socialpædagoger ønsker selvfølgelig at tage hensyn til borgeren, men samtidig skal man heller ikke acceptere arbejdsskader uden at få kompensation for fx tabt arbejdsfortjeneste, siger hun.

Politikerne lytter

Derfor arbejder forbundet for, at lovgivningen ændres, så kommuner og regioner enten tvinges til at tegne en kollektiv

forsikring, eller er arbejdsskade-lovgivningen ændres.

- Det er tydeligt, at vi skal have ændret systemet, for det er ikke i orden, at samfundets mest udsatte bliver sagsøgt. Men samtidig skal socialpædagoger selvfølgelig have erstatning, hvis de har ret til det, siger Marie Sonne.

Og politikerne har fået øjnene op for problematikken. Både Enhedslistens socialordfører Jakob Sølvhøj og Liberal Alliances Laura Lindahl siger til Berlingske Tidende, at systemet er åbenlyst urimeligt i dag. Socialminister Mai Mercado (K) sender dog bolden videre til kommunerne.

- Jeg vil opfordre kommunerne til at se på, hvordan man på en hensigtsmæssig måde løser de situationer, hvor skaden alligevel sker, sådan så personalet får mulighed for at få erstatning, uden at beboerne skal trækkes gennem retssystemet, udtaler hun i en skriftlig kommentar til Berlingske Tidende.

Sådan er reglerne:

Når en socialpædagog udsættes for vold på jobbet, er der mulighed for erstatning fra to steder:

- Arbejdsskadesikringsloven (kan **kun** give erstatning for varigt mén, dækning af udgifter til behandling og medicin samt erstatning for tab af erhvervsevne)
- Erstatningsansvarsloven (kan give erstatning for svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste), hvor erstatning kan tilkendes via Ansvarsforsikring, Erstatningsnævnet - eller civilt søgsmål mod skadevolder.

NOTER

Ingen intern skole - ingen undervisning

Anbragte børn og unge har krav på ordentlig skolegang. Det betyder bl.a., at opholdssteder, der ikke har en intern skole, ikke har lov til at undervise anbragte børn. Det konkluderer ombudsmanden efter en undersøgelse, der tog afsæt i en sag om en 14-årig pige, der i en periode havde modtaget forskellige former for undervisning - som fx privatundervisning og enkeltmandsundervisning - på et opholdssted uden intern skole. Ifølge ombudsmandens undersøgelse skal anbragte børn, der bor på et opholdssted uden intern skole, således i stedet gå i fx en intern skole på et andet opholdssted eller i en folkeskole, herunder i en specialklasse eller en specialskole.

tln

Forsker: Erstatningssystem virker ikke

'Desværre har jeg ikke fundet et eneste element, der virker'. Så kort er den triste konklusion fra stress-forsker Yun Ladegaard fra Institut for Psykologi ved Københavns Universitet, som har skrevet ph.d. om arbejdsskadesystemets behandling af psykiske erhvervssygdomme som angst og depression. Ifølge forskeren er der ikke meget hjælp at hente, hvis man søger erstatning efter en arbejdsskade - fordi systemet er så dårligt til at håndtere psykiske problemer. Til avisen.dk siger Yun Ladegaard, at kun en brøkdel slipper igennem nåleøjet. Således blev mere end 90 pct. af de sager, der i 2017 år blev anmeldt til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afvist med det samme - og blot 279 danskere fik tilkendt erstatning for psykiske erhvervssygdomme.

tln

Hjemløse kvinder starter som sofasovere

Mere end 1.600 kvinder lever som hjemløse i Danmark. Mange af dem kæmper ofte med både psykiske og sociale problemer - og har i en lang periode overnattet på sofaer rundt om hos venner og bekendte, inden de ender med at opsøge et herberg. Det viser ny undersøgelse fra VIVE, der bygger på 50 interviews med hjemløse kvinder og 22 interviews med ledere og medarbejdere på sociale tilbud. Ifølge seniorforsker på VIVE, Lars Benjaminson, er der et stort behov for at finde permanente boliger til kvinderne og sikre den rette støtte, når kvinderne flytter i egen bolig. Han understreger samtidig, at der også er et behov for at skabe bedre sammenhænge mellem indsats - det er fx vigtigt at koordinere den sociale indsats med jobcentrene og behandlingstilbud inden for psykiatrien.

tln

Specialskole får udfordrede elever tilbage på sporet

For få unge med særlige behov får en ungdomsuddannelse i dag - og som konsekvens ender mange af de udfordrede unge på kontanthjælp, i kriminalitet eller med genindlæggelse på psykiatriske hospitaler. Men ifølge en ny rapport fra VIVE har landets største specialskole, Behandlingsskolerne, knækket koden til, hvordan man får denne gruppe unge tilbage i uddannelsessystemet. Rapporten har sammenlignet, hvordan elever fra Behandlingsskolerne klarer sig i forhold til andre elever med tilsvarende udfordringer. Knap 50 pct. færre elever fra Behandlingsskolerne ender på kontanthjælp fire år efter endt grundskole, 28 pct. færre bliver idømt fængselsstraf - og 84 pct. har større sandsynlighed for at gennemføre en uddannelse. Specialskolen arbejder miljøterapeutisk med eleverne og har bl.a. flere socialpædagoger ansat.

tln

KREDSGENERALFORSAMLING

Fællesskab og faglighed

NORDJYLLAND:

Det er fuldstændig vanvittigt, at man ikke trygt kan ytre sig om kritisable forhold på sin arbejdsplads. Vi arbejder med de allermost udsatte borgere, som sjældent har andre end os til at være deres talerør, og derfor har vi en særlig forpligtigelse til at sige fra.

Peter Kristensen, kredsformand

Læs mere om generalforsamlingen på kortlink.dk/v83s

MIDT OG VESTJYLLAND:

I Kreds Midt- og Vestjylland er vi overbevist om, at organisering, fastholdelse og tiltrækning af medlemmer er tæt forbundet med at være en gedigen fagforening. Samtidig skal vi have en solid værktøjskasse, der sikrer, at nuværende medlemmer ser værdi i deres medlemskab, og at kommende medlemmer ønsker at melde sig ind i fællesskabet.

Peter Sandkvist, kredsformand

Læs mere om generalforsamlingen på kortlink.dk/v83k

SYDJYLLAND:

Vi er i gang med en kommunerunde, hvor vi tager på rundtur til dialogbesøg hos udvalgsformænd og direktører i kommunerne. Møderne har givet ny viden og skabt gode relationer. Vi har fået mulighed for at fortælle om vores arbejdsmiljøstrategi: at arbejdsmiljø og kernefaglighed går hånd i hånd og er hinandens forudsætninger.

Finn Harald Rasmussen, kredsformand

Læs mere om generalforsamlingen på kortlink.dk/v83v

LILLEBÆLT:

Kommunerne er trods store opsparede midler presset ud i hovsa-besparelser, som mange steder presser de kommunale arbejdspladser til yderligere reduktioner i forhold til de enkelte borgere – børn, unge, ældre og socialt udsatte. Men ligesom ved OK 18 må vi sige, at nu er det nok. Det er utroligt, at så mange medlemmer af vores byråd ikke siger fra.

Hanne Ellegaard, kredsformand

Læs mere om generalforsamlingen på kortlink.dk/v83q

OK18, det stærke faglige sammenhold, ytringsfrihed, deltid og stramme kommunale budgetter er nogle af de emner, der blev sat på dagsordenen på kredsens generalforsamlinger i år. Fagbladet var til stede i alle ti kredse, hvor der også blev taget hul på det kommende kongresprojekt 'Vi er socialpædagogerne'. Vi bringer her et enkelt citat fra hver kreds - med henvisning til, hvor du kan læse mere fra netop din kredsgeneralforsamling.

ØSTJYLLAND:

Vi driver fagforening indefra, og vi involverer jer medlemmer, som til daglig ser og oplever fagforeningen ude fra. Det er denne gensidighed, der er det bærende element i den måde, som vi organiserer og fastholder vores medlemmer på.

Gert Landergren Due, kredsformand

Læs mere om generalforsamlingen på kortlink.dk/vav7

NORDSJÆLLAND:

Det var op af bakke. Det var meget tæt på, at vi fik en strejke og en lockout. Og det var rigtig mange timer foran Forligsinstitutionen døgnet rundt. Men det var kampen værd, for der kom en fælles løsning til sidst. Og vi fik sat fokus på, hvad det betyder at være med i en rigtig fagforening, ligesom hele OK18 forløbet har bragt os tættere på vores faglige kolleger i både FTF og LO.

Karen Holte, kredsformand

Læs mere om generalforsamlingen på kortlink.dk/v83w

BORNHOLM:

OK18 har givet nye muligheder for at synliggøre værdien af det faglige kontingent og gjort det nemmere at konkretisere, hvorfor det er så vigtigt at være medlem af Socialpædagogerne, hvad et fællesskab bidrager med, og hvorfor det koster det, det gør.

Bitten Sohn Thomsen, kredsformand

Læs mere om generalforsamlingen på kortlink.dk/v9fv

STORKØBENHAVN:

Der skete noget helt særligt omkring Forligsinstitutionen, hvor vi igen begyndte at tale om solidaritet og fællesskab. Og selv om der var sprækker i forløbet, var det også sammenholdets styrke, der gjorde, at vi fik den rigtige løsning. OK-forløbet har vist, at hvis fagbevægelsen vil, så kan de også noget.

Lars Petersen, kredsformand

Læs mere om generalforsamlingen på kortlink.dk/v83n

MIDTSJÆLLAND:

Alle har krav på en løn, de kan leve af og skal ikke gøre sig afhængig af løse ekstra timer eller vikarjobs andre steder. Men hovedparten af socialpædagogerne i kredsen er på deltid - og ofte er det ufrivilligt. Vi står derfor med både et ligestillingsproblem, et lønproblem, og muligvis også med et kulturelt problem.

Jan Vium, kredsformand

Læs mere om generalforsamlingen på kortlink.dk/v843

STORSTRØM:

Igen kan vi konstatere, at vores arbejdsområde er udsat for ekstremt hårdt pres. Der er en vilje til at løse udfordringerne, men det kan til tider godt se ud som om, den gode vilje drukner i diskussioner om økonomi og effektiviseringer. Det betyder, at gode tilbud, der giver borgerne indhold i livet, desværre bliver lukket.

Lisbeth Schou, kredsformand

Læs mere om generalforsamlingen på kortlink.dk/v83z

SYNSPUNKT

Vi er noget ved musikken

SYNSPUNKTER

Bringes efter en redaktionel vurdering. Synspunkter må højst fylde 8.000 anslag.

LÆSERBREVE

Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises.

Læserbreve og synspunkter, der bringes i bladet, offentliggøres også på internettet.

Læserbreve og synspunkter sendes til nyhedsrum@sl.dk

Som socialpædagoger bærer vi på en dyb kulturfaglig og musisk fagidentitet. Den skal vi revitalisere og bruge, når vi fx bevæger os ind på nye arbejdsfelter som ældre- og demensområdet. For den er svaret på nogle af området centrale udfordringer

Af Lars Kongsø

På Skovtofte Socialpædagogiske Seminarium, hvor jeg tog min uddannelse i 1995-99, var de æstetiske fag, musik, drama og naturfag, kulturbærende. Vi talte om 'Skovtofteånden', som den særlige kraft, der virkede i os og virkede så stærkt, at den havde en transformerende effekt på mange af os. Kulturen og forankringen i de æstetiske fag gav en stærk faglig identitetsfølelse - og i mit eget tilfælde en retning og en energi, der stadig driver mig til at skabe nye musiske projekter.

Men vi snakker om følelser og stemninger og om noget subjektivt oplevet, og det er ikke så nemt at redegøre for. Eller det vil sige: Det var nemt at redegøre for, da jeg gik på seminariet,

fordi det var indlysende livskvalitetsskabende, når man via denne særlige energi smittede de borgere, man var sat i verden for at støtte.

En betydelig del af pædagogfagets musikkulturelle arvegods stammer fra kulturradikalismens oprør mod det antiautoritære og det snæversyn og de fordomme, der dengang prægede musikarbejdet i de pædagogiske institutioner. Med kulturradikalismen opstod tanken om det frie menneske, og den har haft en gennemgribende betydning for vores faglige selvforståelse og i samfundets forståelse af pædagoger som faggruppe.

Tag fx pædagog Lotte Kærå og seminarielærer Poul Kjøller, som begge optrådte i børneprogrammer i 70'erne. De var begge formidlere af den kulturradikale ide og samtidig stærke eksponenter for pædagogernes musikfaglige identitet i deres samtid.

Det var dog ikke kun på børn og unge-området, at de fik betydning. Inspiration fra deres arbejde har i høj grad fundet vej til voksenhandicapområdet - det er jeg selv et eksempel på.

En overset succes

Men selv om vores faggruppe har skabt et fagligt domæne i det musiske arbejde fx på de socialpædagogiske tilbud, har det kun i ringe grad haft

politisk og samfundsmæssig bevågenhed. Hvem ved fx, at der er mange hundrede bands med udviklingshæmmede i Danmark? Og hvem tænker over, at disse er et resultat af et musisk-pædagogisk arbejde, der startede, da åndssvageforsorgen blev nedlagt i 1980, og handicapområdet blev socialfagligt?

Tag fx Sølundfestivalen. Når jeg er der, gribes jeg af en højtidelig form for stolthed over, at vi i vores land - med os socialpædagoger i de forreste rækker - har skabt så fantastiske resultater, som disse musikgrupper og -arrangementer er udtryk for.

Men samtidig får jeg en følelse af afmagt over den ringe opmærksomhed, værdien af resultaterne tildeles politisk. Hvorfor formår vi ikke at tale området op?

Måske er det sådan, som hjerneforsker Kjeld Fredens formulerer det, at bogholderen har trynet kunstneren i uddannelsessystemet: Man prioriterer den rationelle venstre hjernehalvdels evne til at skabe reproducerbar viden, mens højre hjernehalvdels evne til at forandre og få ideer nedprioriteres.

Tilpasses den enkelte

At kravet om øget brug af evidensbaseret viden bliver mødt med en akademisering af vores fag, er der ikke noget mærkeligt i.

Vi er nødt til at tilpasse os for at overleve som fag.

Videnskabsteoretisk har vores faggruppe typisk fokus på det kvalitative, hvor vi med udgangspunkt i en dybere forståelse af individet må bruge indføling og empati, når vi tilpasser og justerer metode og teori, samtidig med at vi forholder os etisk til vores praksis. Kvalitet frem for kvantitet.

Sådan er det også, når jeg bruger musik i min egen pædagogiske praksis: Min oplevelse er, at hvis man skal lykkes, så skal man tilpasse interventionen og være meget opmærksom i det interpersonelle samspil. Den samme sang virker simpelthen forskelligt på forskellige borgere. Og sådan er det jo, når man skal arbejde pædagogisk med inklusion – man må tilpasse til den enkelte.

Men denne tilgang giver selvsagt udfordringer for et bogholdersystem, der efterspørger reproducerbar og generaliserbar viden. Og det øger risikoen for en diskvalificering af det musiske og kulturelle område, hvis der ikke er det rette forskningsmæssige belæg for det.

Mere end vores handlinger

Men fordi vi konstant tilpasser og ændrer teori og metode, bliver det svært at begribe begrebet socialpædagog, hvis man skal definere os ud fra, hvad vi gør. Det kan derfor hjælpe på forståelsen, både for os selv og andre, når vi husker det kulturelle stof, vi er rundet af, og tager det med i fortællingen. Vi er jo mere end 'kun' vores handlinger.

Jeg håber derfor, at nye socialpædagoger inddrages i en faglig fortælling, de har lyst til at spejle sig i – noget, der ikke ændrer sig hele tiden. Præcis som mine

Vores faglige identitet kan ikke kun være bundet op på tidens fremmeste forskning og evalueringer.

Det er simpelthen for spinkelt, og det er ikke nok at komme med, når man skal etablere en relation til et andet menneske

studiefæller og jeg selv havde glæde af via kulturfagene, da vi tog vores uddannelse.

Vores faglige identitet kan ikke kun være bundet op på tidens fremmeste forskning og evalueringer. Det er simpelthen for spinkelt, og det er ikke nok at komme med, når man skal etablere en relation til et andet menneske.

Det handler, skal jeg lige understrege, ikke om, at vi pædagoger skal være musikere. Vi bruger musikken som fælles tredje og som middel til at fremme pædagogiske mål. Og det er vigtigt at pege på, at vores faggruppe har oparbejdet værdifuld praksisviden i feltet pædagogik og musik, fordi vi i høj grad har været udøvende og skabende i tilbuddene bl.a. til mennesker med kommunikative, kognitive og sociale funktionsnedsættelser.

Bring det med videre

Den viden er vigtig at bringe med os videre – ikke mindst når vi bevæger os ind på nye arbejdsområder, hvor pædagogikken ikke er en selvfølgelig faglighed.

Tag fx demens- og ældreområdet, som tegner sig som et stort fremtidigt arbejdsområde for os socialpædagoger. Her vil vi som socialfaglige i et sundhedsfagligt system være som

en lillebror i en sammenbragt familie. Vi er de nye på området, og vores rolle er ikke forankret i traditioner og måden, tingene gøres på.

I den situation kan det være svært at stå fast på sin egen faglige identitet. Faren er, at vi tilpasser os den sundhedsfaglige tilgang så meget, at man ikke kan kende forskel på os som fagligheder. Det ville naturligvis være ærgerligt både for vores egne stolte traditioner, men ikke mindst for de mennesker, som har glæde af den socialfaglige tilgang. Derfor mener jeg, at vi skal revitalisere i stedet for at redefinere fagligheden – ganske enkelt, fordi vi allerede har udviklet det, der efterspørges:

Når man læser om forskning i musikkens rehabiliterende evner og ser på praksiseksempler, så er det påfaldende, at de metoder og tilgange, der giver den rehabiliterende effekt, i høj grad ligner dem, der allerede anvendes i de mange pædagogiske tilbud, hvor man bruger musikken.

Revitaliseringen går derfor ud på, at det socialpædagogiske fag – lige fra grunduddannelse til efteruddannelse – optager den nyeste forskning om musikkens rehabiliterende effekter og kobler den med de fagkulturelle traditioner. Som hvis Lotte Kærnså og Poul Kjølner gjorde

det, de plejede at gøre, og så argumenterede for deres praksis ud fra nyeste forskning.

En trædesten

Der er for tiden medvind til socialpædagoger på ældreområdet. Politisk ønskes der et samarbejde mellem det sundhedsfaglige og det socialfaglige område – man taler decideret om et paradigmeskifte. Og et større forskningsprojekt har fokus på, hvad der sker mellem demensramt og omsorgsgiver i musikterapeutisk sammenhæng med det udgangspunkt, at det ikke handler så meget om, hvad der bliver sagt, men mere om, hvordan det bliver sagt. Musikken er i denne forbindelse midlet til kommunikation - ikke målet. Den formodning vil de fleste socialpædagoger nok være enig i: Det handler om at opbygge en relation og arbejde ud fra et fælles tredje.

Således er der en ny evidensbaseret trædesten på vej for socialpædagoger og andre, der arbejder med musik på ældreområdet.

Vi skal naturligvis arbejde ud fra mange andre tilgange end den musiske og i respekt for det tværfaglige samarbejde. Men når det drejer sig om det musiske område, så ligger den efterspurgte tilgang altså forankret i vores fagidentitet.

Og vi skal bevare domænet og dermed en grundsten i vores faglighed ved at tilføre området den nye viden og ved igen at prioritere kulturfagene både på grunduddannelserne og på efteruddannelserne.

Lars Kongsø er socialpædagog og sidder i koordinationsgruppen for Fagligt Selskab for mennesker med kognitive og kommunikative funktionsnedsættelser

Minister for en dag

Politikere skal ud på gulvet

BLÅ BOG

Navn: Christian Freund

Titel:
Socialpædagog og
fællestillidsrepræsentant

Arbejdsplads:
Aabenraa Kommune

Alder: 31 år

Hvad ville du lave om, hvis du var chefen for det hele og minister for en dag? I denne serie giver medlemmer af Socialpædagogerne deres bud

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Hvad er de største udfordringer forbundet med netop dit arbejde som socialpædagog, og hvad skulle der til politisk for at ændre på det?

Jeg arbejder i psykiatrien på et botilbud for voksne, og her er den største udfordring, at der oppefra ikke bliver stølet nok på den faglige dømmekraft på gulvet. Der er rigtig mange ledere, chefer og embedsfolk, som vil blande sig i, hvordan vi skal gøre vores arbejde i den direkte kontakt med borgerne.

Vi bruger alt for meget tid på målinger og dokumentation, der ikke giver nok mening. Et konkret eksempel kan være, at der bliver sat et mål om, at en borger skal blive bedre til at gøre rent, og så kommer vi til at sætte for meget fokus på rengøring på dage, hvor der måske er brug for noget helt andet. Som fx at tale om en kærestesorg. Politisk skal det løses ved at lette på detailreguleringen og New Public Management.

Hvis du blev minister, hvad var så det første, du ville gøre på det socialpolitiske område?

Jeg ville oprette endnu flere pladser i psykiatrien. Selv om der er blevet oprettet flere, skal der endnu mere til.

Hvilken regel ville være den første, du indførte, og hvilken regel ville du sløjfe?

Jeg ville indføre en regel om, at politikere og embedsmænd skulle i tvungen praktik på gulvet, så de fik en større forståelse for, hvad vores arbejde egentlig går ud på. Og så ville jeg sløjfe alle regler om ressourceforløb og tænke forfra, så der i langt højere grad blev taget hensyn til den enkeltes behov og interesser.

Hvilke/hvilken minister – forhenværende eller nutidig - er dit forbillede?

Bertel Haarder (V). Som vi siger hernede i Sønderjylland, så er der ikke så meget pjat med ham. Han taler lige ud af posen og giver sin mening til kende, når der er behov for den. Og så blander han sig ikke mere end højst nødvendigt.

Hvordan ville dit politiske slogan lyde?

Fordi jeg stoler på mennesker.